

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 19 JANUARI 2021

Vergaderkamer

Voorzitter: dhr. Van Verk
Commissiegriffier: mevr. Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)

Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)

Dhr. Van Dam Timmers (CDA)

Mevr. Van Eck (Beter Voor Dordt)

Mevr. Van der Ham (CDA)

Dhr. Kwaak (VVD)

Dhr. Van der Net (VVD)

Mevr. Nijhof (Beter Voor Dordt)

Mevr. Rutten-Alberts (PVV)

Mevr. Stevens (PvdA)

Mevr. Striebeck (VSP)

Dhr. Tiebosch (D66)

Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden, wethouder P. Heijkoop

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Ik zie bij mij op het scherm staan, blijft een streep staan door de camera, maar als jij mij kan zien is dat meer als voldoende. Dank u wel.

De heer Van der Net: Je bent zeer goed herkenbaar, je bent ...

De heer Van Dam Timmers: Goed herkenbaar hoor.

De voorzitter: Goed, iedereen welkom op deze commissievergadering van 19 januari. Ik noem de deelnemers op. Het lijkt mij niet handig om iedereen voor de camera te halen en te laten bevestigen. Ik zet even mijn geluid wat zachter, ja. Mevrouw Striebeck van de VSP is aanwezig, de heer Tiebosch van D66 is aanwezig, mevrouw Nijhof van Beter Voor Dordt is aanwezig, mevrouw Stevens van de PvdA is aanwezig, mevrouw Van Eck van Beter Voor Dordt is aanwezig, de heer Bosman van de ChristenUnie-SGP is aanwezig, mevrouw Van der Ham van het CDA is aanwezig, de heer Van Dam van het CDA is aanwezig, mevrouw Rutten van de PVV is aanwezig, de heer Kwaak van de VVD is aanwezig, de heer Boersma van de ChristenUnie-SGP is aanwezig, en de heer Van der Net van de VVD is aanwezig. Dit zijn de commissieleden. De heer Van der Linden en de heer Heijkoop als wethouders zijn aanwezig. Mevrouw Van Poppel is als griffier aanwezig. En dan zou ik aan de gasten, die ik nu ga noemen, zou ik even willen vragen of zij wel hun microfoon en camera aanzetten zodat iedereen weet wie waar zit en een

gezicht heeft bij onze gasten. Ik begin met mevrouw Theunissen, van de Stichting Jeugdteams.

Mevrouw Theunissen: Ja, aanwezig.

De voorzitter: Ja, goedenavond, An.

Mevrouw Theunissen: Bedankt, Cor.

De voorzitter: Mijnheer Magnee van de Serviceorganisatie Jeugd.

De heer Magnee: Aanwezig, goedenavond.

De voorzitter: Kunt u ook even ... Ja, ja, dank je wel. Mevrouw Anke-Elze de Jong Rietstap van het Platform Ouders Zuid-Holland Zuid.

Mevrouw De Jong Rietstap: Ja, ik ben ook aanwezig. Goedenavond, allemaal.

De voorzitter: Ik heb je gezien, goedenavond allemaal. Volgens mij heb ik iedereen in de lijst gehad. Ben ik nog mensen vergeten? Volgens mij niet. Dan schakel ik even terug naar het scherm. Goedenavond mijnheer Oosterhof, ik was u inderdaad vergeten. Fijn dat u er ook bent. Ik moet hierheen. Afmeldingen hebben we voor vanavond van de heer Burakçin en mevrouw Van Benschop. Dat betekent dus dat de fractie van GroenLinks niet aanwezig is. Mededelingen zijn er niet voor zover ik weet. De agenda, kan de commissie instemmen met de agenda? Er is, staat in mijn aantekeningen, bij agendapunt 14 is er een brief van Regionaal Netwerk Cliëntenparticipatie inzake vijf prioriteiten vanuit het perspectief van jongeren en ouderbetrokkenheid. Dat zou betrokken kunnen worden bij deze themabespreking, het is aan u om dat wel of niet te willen. En ook agendapunt 15, de brief aan de gemeenteraad inzake niet werkend systeem jeugd, zorg en wonen, mijn excuses, heeft betrekking op het thema jeugdhulp. Het is aan u of u daar wel of niet iets uit wil putten voor deze avond.

2. Vaststellen besluitenlijst adviescommissie van 13 januari 2021

De voorzitter: Dan gaan we naar het vaststellen van de besluitenlijst adviescommissie 13 januari 2021. Kan de commissie instemmen met de besluitenlijst? Dat kan de commissie, dat is mooi.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan, vragen aan het college. De VVD-fractie heeft aangegeven dat zij een vraag aan het college hebben, en als ik dit zo snel lees is dat een vraag aan de heer Heijkoop. Wie mag ik het woord geven van de VVD-fractie, mijnheer Kwaak of mijnheer Van der Net.

De heer Kwaak: Mij graag, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Kwaak.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. In verband met de Covid-pandemie zijn de basisscholen gesloten, en wordt er alleen online lesgegeven. Alleen kwetsbare kinderen kunnen worden opgevangen en kinderen van ouders met een essentieel beroep. Nu hebben wij vernomen dat op de Ikra basisschool, in de ochtenduren een file staat van ouders die hun kinderen naar school brengen. Wij hebben hierover de volgende vragen, voorzitter. Wie is er verantwoordelijk voor het toezicht op de uitvoering van de coronaregels in het basisonderwijs? Hoeveel kinderen in Dordrecht worden er als kwetsbaar gezien en gaan fysiek naar school? Wie bepaalt of een kind kwetsbaar is? Weet u hoeveel kinderen er fysiek les krijgen op de Ikra basisschool? Bent u bereid om het gesprek aan te gaan met de Ikra school om te zien of er daar volgens de coronaregels wordt gewerkt? Gezien de huidige situatie en de opkomst van de Britse variant vindt de Dordtse VVD dat de verspreiding van het virus ten alle tijden voorkomen dient te worden. Tot zover, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kwaak. Mijnheer Heijkoop, heeft u daar een antwoord op? Deze reeks van vragen.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, die heb ik. Ondertussen probeer ik even mijn cameraatje aan te krijgen. Kunt u mij zien of niet?

De voorzitter: Ik kan je zien.

De heer ...: Wij zien u.

De heer Heijkoop: Ah, mooi. Nou ...

De voorzitter: Maar ik heb hem wat meer gedraaid.

De heer Heijkoop: Bij mijzelf staat er een kruisje door mijn camerasymbooltje, dus ik weet niet of ik goed in beeld ben maar dat zal dan wel. Ik ...

De voorzitter: Maar je hebt je bril niet op, wethouder, dus.

De heer Heijkoop: Nee, dat is mondkapje technisch wel handig, overigens. Dat is de reden. Ja, nee, voorzitter, een hele reeks vragen. Allereerst de vraag, wie is er verantwoordelijk? Dat is het schoolbestuur. Het schoolbestuur is verantwoordelijke en de richtlijnen staan op rijksoverheid.nl, waaraan ze zich moeten houden. Bijvoorbeeld dat een van de ouders een vitaal beroep moet hebben, of omdat een kind als kwetsbaar wordt gezien. En dat laatste is overigens, ook gelijk om uw tweede vraag, of derde vraag te beantwoorden, dat is maatwerk. Wat is kwetsbaar? Dat hangt echt ook wel van de inschatting van het schoolbestuur af. Dat doen ze overigens niet alleen. In de eerste lockdown hebben we dat al goed ingeregeld waarbij ook het sociaal wijkteam een rol krijgt en ook de ouders hebben daarin een belangrijke stem. Ik heb eerder op de vragen van GroenLinks, vorige week meen ik of twee weken terug, ook geantwoord, dat dat over het algemeen goed loopt maar dat het beroep op de noodopvang inderdaad wel flink is gestegen. En daar zijn wij niet ontevreden over want tijdens de eerste lockdown was er wel heel veel terughoudendheid die echt niet nodig was. En bovendien, wat nu

ook wel meespeelt is dat de achterstanden dermate bij sommige kinderen oplopen, dat er nu ook gewoon meer kinderen naar school worden gehaald. En dat is natuurlijk ook logisch want dit is de tweede keer dat kinderen langere tijd niet naar school kunnen. Uw vraag over om hoeveel kinderen dat gaat? Dat gaat om, ja, het precieze aantal weten we niet maar circa 15 procent, dat percentage heb ik volgens mij ook al eerder genoemd, en dat is dus wel veel meer dan tijdens de eerste lockdown. Uw vraag over Ikra specifiek, daar gaat ... Dus Ikra heeft de verantwoordelijkheid genomen om heel groep 8 naar school te laten komen, heel groep 8. Wel met inachtneming van de coronaregels, dus met halve klassen. Zij hebben daar ook al even contact over gelegd met ons, en ik heb mijn steun daarvoor van harte uitgesproken. Want deze kinderen lopen anders, dat is de inschatting van de school, en die zorg deel ik, dat hun leerachterstanden anders oplopen. En ze doen dit zorgvuldig en goed en wij steunen hen daarin. Wij hebben contact met hen gehad, ook naar aanleiding van een melding over het grote aantal auto's. We zijn daarover in gesprek met de directeur, om te kijken of dat, nou hier en daar misschien wat aanpassing behoeft. Maar voor de goede orde, ook bij een school in Dubbeldam, en ook een school in de binnenstad, worden er vergelijkbare aantallen kinderen gebracht. En ook daar is het soms, ook in Dubbeldam, wel heel erg druk met auto's, dus dat heeft in bredere zin onze aandacht. Maar met Ikra in bijzonder hebben wij ook contact gelegd. Omdat wij hen steunen in hun, nou ja, streven om kinderen naar school te halen, maar dat we het wel belangrijk vinden dat dat op een veilige en zorgvuldige manier gebeurt. En dat zijn ze direct met ons eens dus daar komen we zeker met elkaar uit. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder, voor uw uitgebreide antwoord. Helder en duidelijk. Levert dit nog vervolgvragen op bij mijnheer Kwaak?

De heer Kwaak: Nee, dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dan neem ik aan dat u ook tevreden bent met de beantwoording.

Themabespreking Jeugdhulp

4. Brief Ouderplatform ZHZ over het signaal dat er misstanden zijn bij één van de grootste jeugdzorgaanbieders

De voorzitter: Dan gaan wij over naar de bespreking van de stukken. En dan beginnen we bij punt 4, de brief van het Ouderplatform Zuid-Holland Zuid over het signaal dat er misstanden zijn bij een van de grootste jeugdzorgaanbieders. Ik zou mevrouw Rietstap De Jong willen vragen de brief kort toe te lichten. En als de heer Heijkoop zijn camera uit zet, ja dank u wel, dan kan mevrouw De Jong Rietstap in beeld komen. En als die klaar is zou ik u willen verzoeken uw camera uit te zetten, zodat we geen beeld meer hebben. Mevrouw De Jong, oftewel Anke-Elze.

Mevrouw De Jong Rietstap: Ja. Nee, dat wil ik natuurlijk van harte doen. Laat ik in eerste instantie zeggen dat het primair de bedoeling is zeg maar om de situatie voor de kinderen te verbeteren. Dus het gaat er mij verder niet zo veel, niet specifiek om, om een aanbieder zijn hoofd eraf te hakken, of wat voor soort idee dan ook. Het gaat er mij

primair om, om een aanknopingspunt te hebben gevonden, voor een kwestie waar ik me al heel erg lang druk over maak, dat hebben jullie ook kunnen lezen. Eigenlijk blijkt achteraf, dat wist ik niet meer, al, ja wel redelijk jong zeg maar nog vlak voor mijn adolescentie. Ja, ik denk, ik dacht bij mezelf van, ja, hoe kan ik dit nu het beste toelichten? Ik heb wat stukken gezocht van wat ideeën van mijn eigen kinderen zeg maar. Een van mijn kinderen heeft daar ook mee te maken gehad maar daar had ik eigenlijk niet zoveel zin in, zeker niet zeg maar zo digitaal. En ik had stukken gezocht van jongeren, van ExpEx, die ik ook daadwerkelijk ken, die ook op verschillende plekken van dit soort aanbieders, maar ook met name bij Horizon, of hier ook hebben gezeten. Maar dat waren allemaal hele lange stukken. Dus in plaats daarvan wil ik eigenlijk, om toch wel de kern van de zaak aan te geven, een stukje voorlezen van Martine Delfos.

De voorzitter: Ga uw gang.

Mevrouw De Jong Rietstap: Het vastgelopen kind. Erg genoeg, word ik regelmatig geconfronteerd met situaties die geheel uit de hand gelopen zijn. Kinderen die vastlopen op school, thuiszitters bijvoorbeeld, en terug naar school lijkt ver weg. Ouders zoeken hun werk met het kind dat ze zien lijden en proberen hun uiterste best te doen. Al snel merken ze dat de opvoeding die wel werkt bij andere kinderen, niet bij hun werkt. Ze geven meer mee met dit kind en beschermen het kind meer. Omdat het nodig is. Daarbij ontstaat een spanningsveld waarbij mensen om het gezin heen opvoedingsproblemen zien, en denken onterecht dat het met een steviger opvoeding op te lossen is. Zelfs dat het moeilijke gedrag van het kind door de opvoedkundige onmacht van de ouders is ontstaan. Dat er in de opvoeding op den duur problemen ontstaan is vanzelfsprekend. De problematiek van het kind toeschrijven aan de ouders is een dramatische fout die het systeem in een crisis kan brengen. Voor het kind zelf is die situatie vaak heel zwaar. Aan de ene kant niet begrijpen waarom je dingen niet kan, en aan de andere kant weten dat je bepaalde dingen veel beter doorhebt dan volwassenen. Vanuit dat tweespalt zetten kinderen met autisme, en andere psychische problemen, hun ouders onder druk om grenzen op te rekken. De schoolgang, de dubbelheid van het huidige schoolsysteem, met een sterke ongestructureerde individualisering gekoppeld aan strakke eisen qua prestaties omdat anders de school in financiële problemen komt, zorgt ervoor dat kinderen met autisme bijvoorbeeld snel vastlopen op school. Het kind gaat zich verzetten tegen schoolgaan, angst voor de schoolgang met betrekking tot het contact met leeftijdgenoten en faalangst met betrekking tot de leerstof, krijgen vat op het kind. Waarbij het voor ouders vaak erg moeilijk sturen wordt. Omdat het raadselachtig lijkt wat een kind nodig heeft en beide ouders zich niet goed raad weten, gaat dit de relatie van de ouders belasten en trekt het een zware wissel op die relatie die niet altijd stand kan houden. Vervolgens worden oplossingen gericht in ambulante begeleiding, speciaal onderwijs en uiteindelijk in opnames. Omdat er in het geval van opnames al veel gebeurd is en het kind onhandelbaar blijkt te zijn geworden, is ook daar heel vaak veel handelingsverlegenheid. Dit maakt de kinderen wanhopig en maakt hun gedrag extremer, omdat ze meer door angst en schreeuwen om hulp gedomineerd worden dan door de werkelijke problematiek in voorsprong. Het gedrag is buitengewoon lastig, maar dat is het voor henzelf ook. Dit is wat hen tot wanhoop drijft. Dat zij zelf het gedrag vertonen dat ze niet willen en niet kunnen stoppen. Een insteek naar oprecht

luisteren, praten, contact maken, zorgt ervoor dat het kind meer zichzelf wordt en minder extreem gedrag gaat vertonen. Kinderen kunnen getraumatiseerd raken door school of door opnames. Ze hebben dan een rustperiode nodig. Dit idee is analoog aan de ontdekking in de jaren negentig dat soldaten een quarantaine nodig hadden van het oorlogsgebied naar de normale wereld. De roep om zwaardere residentiële zorg zal bij het vastlopen alleen maar tot nog meer escalaties leiden als men doorgaat op deze zelfde weg. Dat is namelijk altijd een weg van escalatie, en om dat te doorbreken is de-escalatie noodzakelijk. En voor vanavond wil ik zeggen, het is onverstandig om wie dan ook daar de schuld van te geven. De ouders, omdat ze niet op zouden kunnen voeden, de school, omdat die niet passend zou zijn, de hulpverlening, omdat die het niet aan zouden kunnen, de residentiële setting, omdat ze een hopeloze situatie zouden willen beëindigen, het kind, omdat die geen diagnose zou hebben maar zou terroriseren. In de waanzin die als een tornado is gaan draaien, is niemand meer in staat om het beste uit zichzelf te laten komen. En het is niet menselijk om wie daar dan ook de schuld van te geven. Wel is het zaak dat iedereen in hun oprechtheid aangeeft dat het mis is gelopen en dat het zo nooit bedoeld was. Dat onmacht regeerde, die machtswellust in het kind opriep en in de samenleving. Verontschuldigungen zijn veel nuttiger dan beschuldiging.

De voorzitter: Dat was het, mevrouw De Jong Rietstap? Uw microfoon is uit.

Mevrouw De Jong Rietstap: O, dat was het. Ja, ik dacht dat ik hem uit moest zetten. Ja.

De voorzitter: Nee, laat de microfoon nog maar heel even aan want de vraag is aan de commissie of er leden zijn die vragen hebben naar aanleiding van het betoog van mevrouw Rietstap De Jong? Ik zie niemand in de chat dus ik neem aan dat het een helder en duidelijk betoog is. Mevrouw Nijhof zie ik.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter. Voorzitter, ja, ik heb geen chat dus ik weet ook niet hoe ik dit moet oplossen, maar ik kan geen gebruik maken van de chatfunctie.

De voorzitter: Nee, ...

Mevrouw Nijhof: Dus ik ga dan maar mijn handje opsteken, als dat kan. Mag dat?

De voorzitter: Nou ja, van mij mag alles.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Ik zie u in ieder geval in beeld springen. En ik heb van nog iemand begrepen dat u geen chat heeft. Ik heb twee applicaties staan. Ik zie niet zo snel het handje, in ieder geval niet bij u nu. Maar goed ...

Mevrouw Nijhof: '...'.

De voorzitter: We gaan het gewoon proberen.

Mevrouw Nijhof: Kijk.

De voorzitter: Ja, daar komt die. Dank u wel.

Mevrouw Nijhof: Ja, daar komt die, ja. Dus dan mag ik dat zo doen. Ja.

De voorzitter: Van mij mag het wel, dan doen we dat voor deze keer gewoon zo.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, u heeft een vraag aan mevrouw Rietstap.

Mevrouw Nijhof: Ja. Ja, ik heb een vraag aan mevrouw Rietstap. U schrijft in de brandbrieven over vijftien kinderen zeg maar hè, die bij deze zorgaanbieder zitten. Nou hebben we ook het inspectierapport, wat gaat over één bepaalde voorziening van Horizon in dit geval. Over welke voorzieningen heeft u het van Horizon als het gaat over de brandbrief? Weet u waar die vijftien kinderen zitten?

Mevrouw De Jong Rietstap: Nou, ik ben niet bekend ...

De voorzitter: Mevrouw De Jong.

Mevrouw De Jong Rietstap: Ik weet niet of ik ...

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

Mevrouw De Jong Rietstap: O. Ik weet niet precies waar die vijftien kinderen zitten. Ik weet wel dat als het goed is op dit moment zeg maar in een van de locaties die nu afgebouwd worden, nog maximaal twee kinderen zitten. Waar er eerst oorspronkelijk meer zaten. En ik weet ook dat zeg maar een aantal kinderen zeg maar die uit ons gebied daar zaten, daar weet ik van dat daar andere voorzieningen voor zijn getroffen. Maar ik heb ook zeg maar geen inzicht in waar welk kind precies zit, op welke locatie. Maar het is wel zo dat ik eigenlijk bijna alle locaties zelf, dat is natuurlijk mijn persoonlijke mening, sowieso helemaal niet geschikt vind. Dus ik vind deze hele vorm van zorg totaal ongeschikt. Dat heb ik net ook met een extra toelichting geprobeerd aan te geven.

De voorzitter: Die was helder. Mijnheer Van Dam.

De heer Van Dam Timmer: Ja, dank u, voorzitter. Dank ook voor uw brief en ook het betoog zojuist. En u zegt ook van, ja deze zorg vind ik eigenlijk voor niemand geschikt. Waar ik wel benieuwd naar ben hè, we hebben het zo meteen eerst eigenlijk over de misstanden bij één zorgaanbieder. Kunt u nou ... Heeft u een beeld van wat de actuele situatie is? Want uit die brief komt naar voren dat er gesprekken zijn, van allerlei dingen gebeuren, maar het is voor mij niet duidelijk wat nou eigenlijk nu de situatie is?

Mevrouw De Jong Rietstap: Nou, ik heb wel een beeld hoe de actuele situatie is. Ik heb ook met de aanbieders gesproken, meerdere aanbieders maar ook de aanbieder waar het hier om gaat. Kijk, uiteindelijk wat ik heb gedaan is gewoon een aanleiding zoeken om hierover te schrijven omdat ik er sowieso helemaal geen heil in zie. Dus dat is

logisch. En de actuele situatie is dat, tenminste dat zijn de woorden van in dit geval Horizon iHub, dat alle locaties in principe zeg maar kleinschaliger van opzet moeten worden en dat er sowieso veel minder locaties moeten zijn. Want wat ik begrijp is dat de samenleving zeg maar pak hem beet van de 250 naar 100 bedden wil, dus dat is een reductie van 150 procent. Nou, ik vind dat natuurlijk een prachtige stap voorwaarts. En ik vind het ook mooi dat, ja zeg maar door journalistieke bijdragen en mede ook door mijn brandbrief zeg maar, zeg maar versnelling is opgetreden. Het ligt ook bestuurlijk zeg maar wat ik begrijp, maar dat zal de heer Ed Magnee ook dalkijk denk ik wel vertellen en mevrouw Theunissen van de Stichting Jeugdteams, dat bestuurlijk zeg maar hier in Zuid-Holland Zuid ligt ook sowieso die wens, dus die wordt ook gewoon gedragen. Het is niet iets wat ik in mijn eentje vind. Maar ja, het is zo dat ik gewoon nog niet tevreden ben, vandaar eigenlijk. Dus ik wil eigenlijk naar een, ja, gewoon naar nul gesloten plaatsingen, daar komt het eigenlijk op neer. Dat is eigenlijk mijn wens.

De heer Van Dam Timmers: Precies, dus dat is ook gelijk wat u zou ... Als u aan de macht zou zijn, zullen we maar zeggen, zou dat uw voorstel zijn, naar nul gaan zeg maar op die plaatsingen.

Mevrouw De Jong Rietstap: Ja zeker. En natuurlijk moeten er alternatieven zijn, maar daarom heb ik ook nog een extra toelichting gegeven omdat zeg maar de pijn en het verdriet die ontstaan zeg maar bij deze vormen van voorzieningen, ja die zijn eigenlijk over de gehele breedte niet goed. Want er zijn instellingen zeg maar die het wel significant beter doen en die hun pand mooier hebben, en die de tralies voor de ramen hebben weggehaald. Maar uiteindelijk is een deur die op slot gaat, is gewoon een deur die op slot gaat. En daar kunnen we ons van alles bij voorstellen. En het heeft veel meer te maken met het gebrek aan repressie ... Dus het gebruik van repressie en het gebrek aan behandeling, die mij gewoon stort op dit soort plekken. En ik moet zeggen dat ik signalen binnenkrijg, en zeker van ExpEx maar ik heel nauwe samenwerk. Dat zijn jongeren die ook vaak op deze plekken hebben gezeten. Ja, het is niet dat ik nou één naam aan jullie kan noemen van, nou, die is significant beter, laten we naar die instelling kijken.

De heer Van Dam Timmers: Nou ja, dat komt ook niet echt uit uw verhaal inderdaad. Maar dank in ieder geval voor uw verhaal en nou, het is een ontluisterend beeld wat u schetst. Dank.

De voorzitter: Dank. Mijnheer Kwaak, ik heb intussen mevrouw Nijhof en mevrouw Stevens in beeld gezien, dus die komen na de heer Boersma. Mijnheer Kwaak.

De heer Kwaak: Ja, dank u wel, voorzitter. Een vraag aan mevrouw De Jong-Rietstap, Anke-Elze. U hebt keurige verhalen verteld, ben ik heel blij mee. Maar u hebt ook gepraat over de schuld. En waar ligt de schuld volgens u? Want als ik ... Ik mag toch verwachten als ik mijn kind naar een zorgaanbieder doe, dat die goed geholpen wordt? Onze jeugdigen moeten toch zeker goed geholpen worden? En bij wie ligt nou die schuld? Dat is mijn vraag.

Mevrouw De Jong Rietstap: Ja, ik had eigenlijk juist iets gezegd over dat we dat ... Dat het eigenlijk zeg maar niet zo zinnig is om het daarover te hebben. Maar ik snap dat u mij daartoe toch toe verleidt en ik zal er ook wat over zeggen. Kijk, de ernst van de situatie is dat er geen schuldige is aan te wijzen als je het hebt over de beste intenties van individuele betrokkenen. Het is niet zo dat ik een tik uit wil gaan delen naar individuele hulpverleners die daar helemaal niet voldoende voor zijn opgeleid. Ik wil ook niet speciaal de inspectie daarvoor tot de orde roepen, dat die niet voldoende toezicht houdt want dat is feitelijk ook niet altijd het geval. Waar het om gaat is dat de inspectie maar beperkt toezicht houdt, op beperkte kwalificaties, en dat wij als gemeente zeg maar verantwoordelijk zijn voor onze jongeren. En als je per se een schuldvraag neer zou willen leggen, dan zou ik veel liever over de verantwoordelijkheid spreken. Kijk, de schuld, er heeft niemand schuld aan als een kind zich op deze manier ontwikkelt, dat het nodig is dat die in een gesloten plaatsing terecht komt. Maar het is wel zo, en soms is dat wel zo maar goed dan hebben we met justitiële zaken te maken en jeugdbeschermingsissues, maar helemaal los van de vraag over deze instellingen, waarom deze jongeren daar vaak zitten, is bijvoorbeeld een groot deel van de jongeren die daar zitten, is de situatie die ik net schetste, het verhaal wat ik net voorlas. En in die gevallen heeft niemand schuld. En de verantwoordelijkheid, ja, die vind ik dat die eigenlijk voor een deel bij de raad ligt, daar ben ik gewoon heel eerlijk in. Ik heb ook uitgelegd dat jullie uiteindelijk het allerhoogste bestuursorgaan zijn, dus jullie zullen politieke keuzes moeten maken wat mij betreft over of wij dit een goed idee voor onze jongeren in Zuid-Holland Zuid en in Dordrecht vinden of niet. Dus het zijn echt, echt maatschappelijke keuzes die politiek wel of niet moet worden gedragen, willen wij op die manier onze jongeren besluiten of niet? Dus ja, u bent aan zet.

De heer Kwaak: Oké.

De voorzitter: Helder.

De heer Kwaak: Maar ik mag toch wel verwachten dat onze jongeren en veilig dak boven hun hoofd hebben?

Mevrouw De Jong Rietstap: Ja, zelfs dat is niet altijd zo. Dat heeft u kunnen zien zeg maar in het stuk van Follow the Money. Ook in Noord-Holland bijvoorbeeld, kopen ze nu weer panden aan die niet klaar zijn. Dus de situatie gaat eigenlijk elke dag door. Dus ja, het is niet zo, u mag dat verwachten maar het is toch niet zo.

De voorzitter: Goed. Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: O, ik moet wel mijn schuifje opendoen anders ziet niemand me. Ja, dank u, voorzitter. Nou, bedankt voor het verhaal, en ook voor het onder de aandacht brengen van dit probleem bij de raad. Ik heb één vraag en daar heb je al iets over gezegd, dat gaat over eigenlijk die omslag die al een beetje gaande is van die gesloten zorg naar minder bedden en meer, zeg maar, zorg voor die jongere ook binnen zijn eigen omgeving. Terecht zeg je, dat is een politieke beslissing ook, dat is ook iets waar we als raad iets van moeten vinden en op moeten sturen. Ik zat me nog wel even af te vragen, kijk, binnen dit systeem met de gesloten zorg is er uiteindelijk een rechter die

een plaatsing oplegt zeg maar hè, aan die jongere. En uiteindelijk een gemeente die dan moet zorgen dat die zorg, die door de rechter opgelegd wordt, ook ingekocht is en beschikbaar is. Heb je nou het idee dat in die systematiek van afbouw van gesloten bedden, meer hulp aan jongeren binnen hun eigen omgeving, dat die rechters daar ook in meegaan, dat die ook die slag aan het maken zijn? Omdat we anders straks de situatie hebben dat wij allemaal politiek die slag maken, dat we dan vervolgens dat in gaan kopen zeg maar, die andere manier van werken, en dat we dan te maken krijgen met rechters die misschien nog op advies van een gecertificeerde instelling wel gesloten zorg opleggen.

Mevrouw De Jong Rietstap: Nou, ik moet daar heel eerlijk over zijn, op het moment dat rechters zeg maar de vraag niet krijgen, even gewoon puur rechtlijnig denken, dan gaan ze daar ook geen beslissing over nemen. Dus daar ligt ook de bal. Dus als politiek de bal er ligt, dus jullie nemen de eerste trap en zeggen van, nou, dit moet, het is gewoon klaar ermee. En zeg maar de inkooporganisaties en de uitvoeringsorganisaties, die stellen die vraag niet meer, en de ouders ook, want er zijn ook ouders die om gesloten plaatsingen vragen. Dus dan is het gewoon heel simpel, dan gaat die rechter die beslissingen. Om nou eigenlijk daadwerkelijk antwoord te geven op je vraag, want je vroeg natuurlijk, wat doen rechters nu? Daar zie ik hele grote verrassingen al. Ik zie inderdaad in een aantal gevallen waarin rechters zien dat het niet goed gaat, zie ik dat zij inderdaad eigenhandig de beslissing nemen om dan inderdaad zo'n plaatsing niet te verlengen.

De heer Boersma: Oké.

De voorzitter: Oké.

De heer Boersma: Ja, bedankt.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Ja, nou ja goed, ik was zelf natuurlijk degene die eigenlijk dit geagendeerd heeft, ooit, tijdens de begrotingsbehandeling, toen de brandbrief binnenkwam. En ik ben het heel erg met u eens als u zegt, de discussie moet gevoerd worden over of de JeugdzorgPlus, zoals deze voorzieningen heten, of dat eigenlijk nog wel bestaansrecht heeft in Nederland? Alleen denk ik wel, nou ja, goed, dat is eigenlijk precies wat u net zei, er wordt geplaatst in deze inrichtingen. En de vraag wordt ook gesteld om te plaatsen, aan een rechter inderdaad. Dus wat ik ... Want u zegt net van, nou ja, goed, er mag geen schuld gegeven worden, maar dan ligt er natuurlijk gewoon wel verantwoordelijkheden over deze materie. Dus hoe zou u dan zien, hoe zou u graag willen zien dat we het wel zouden organiseren zodat dit soort misstanden in ieder geval niet meer aan de orde zouden zijn? Want dat zou ik dan graag ook van u horen, wat, hoe ziet u dat? U zegt, we zouden direct de JeugdzorgPlus af moeten schaffen, zeg maar. Maar dat betekent aan de andere kant natuurlijk een ander probleem, dat kinderen die in ieder geval dit soort problematiek hebben, dan elders geplaatst, of in ieder geval andersoortige hulp zouden moeten krijgen. En is die discussie daarover al voldoende gevoerd om dat ook te kunnen laten plaatsvinden?

De voorzitter: Uw vraag is helder, mevrouw Nijhof. Mevrouw Rietstap De Jong.

Mevrouw De Jong Rietstap: Nou, ik snap waar je op doelt. In principe is, of waar u op doelt. Ik snap dat het in principe zo de bedoeling is. Kijk, zolang die behoefte er ook is, en die is er nu want, ja, ik heb ook in de toelichting vooraf geprobeerd aandacht te geven hoe zo'n situatie kan escaleren. Dit is toevallig een voorbeeld dat heel erg nauw aansluit bij casussen die ik ook in Zuid-Holland Zuid heb gekend. En ook casussen, nou ja, dat durf ik ook wel te zeggen, vanuit mijn privé. Dus dit soort casuïstiek die ik eigenlijk in de brief heb beschreven, van Martine Delfos, die lijkt daar heel erg op. Nou, het is natuurlijk logisch dat we niet nu op dit moment, morgen zeg maar niet meer van die geëscaleerde situaties hebben. Dus ik ben het wel zeg maar met de zorgen van veel bestuurders eens, en ook zeg maar instelling en plaatsers, dat op dit moment die beslissing voor morgen heel moeilijk is. En dat, ja dat noemen ze ook drie milieuvoorziening hè, dat betekent eigenlijk dat onderwijs, zorg en wonen en eten en alles zeg maar op één plek gebeurt. Maar dat gezegd hebbende, stel we willen dat niet morgen afschaffen of het is feitelijk morgen niet mogelijk, dat besef heb ik natuurlijk, dan zou ik nog een voorstander zijn dat gemeenten daarbij zelf aan zet zijn. En stel nou dat we het een beetje logisch beoordelen en we zeggen, we hebben nu vijftien kinderen, nou het is jammer dat ik niet precies weet waar ze zitten. Maar we mogen er statistisch gezien van uitgaan dat het er ongeveer acht zijn voor Dordrecht. Nou ja, laten we dan in Dordrecht een villa kopen en laten we gewoon zorgen dat die zorg, die drie milieuzorg, ook op, nou ja, prachtig hier aan de rand van de Biesbosch of aan de rand van een mooi park. Er staat nu een heel mooi pand leeg hier vlakbij mijn huis, ik woon in de Borneostraat, laten we dat dan ook doen. En laten we ook zorgen dat daar gekwalificeerde mensen zitten. En in mijn optiek is dat ook mogelijk, volgens mij kunnen die echte gekwalificeerde mensen die echt dit soort problematiek aan kunnen, één op twee, één op drie, dat is mogelijk binnen dezelfde kosten die op dit moment, zeg maar die grote plaatsing- en die grote instellingkosten. Dus volgens mij is het ook nog eens betaalbaar ook.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw De Jong Rietstap: Is dat een antwoord op uw vraag?

De voorzitter: Dat is een antwoord.

Mevrouw Nijhof: Dat is zeker een antwoord. En dat is het echte overdenken waard, wat u zegt, denk ik.

De voorzitter: Goed. Mevrouw Stevens.

Mevrouw Stevens: Ja, dank u wel. Allereerst ook bedankt voor de toelichting, was weer heel verhelderend. En ik vind ook gewoon van, kijk, er is niemand die denkt van, gesloten is een doel op zich, een gesloten plaatsing of een JeugdzorgPlus. Maar soms is dat wel, soms is het noodzakelijk zeg maar om te voorkomen, een soort time-out, en om een jongere te beschermen, en daar zou wel een hele goede hulpverlening. Mijn vraag aan u is van, er wordt op dit moment een plan gemaakt, de StroomOp, ik weet

niet of u dat plan kent? Dat wordt opgesteld door een brede groep van professionals en ervaringsdeskundigen. Met het doel, en daar zit ook Hugo de Jonge, die heeft daar ook wat gezegd, het is natuurlijk een landelijke discussie, waarin gezegd wordt van, hoe gaan we die gesloten plaatsingen terugbrengen en welke intensievere vorm van hulpverlening is daar dan bij nodig? Bent u bekend met dit plan?

Mevrouw De Jong Rietstap: Ja, ik heb ... Ja, ik neem niet deel aan het plan maar er zijn wel mensen die ik goed ken die ook deelnemen aan het plan, en er zijn ook een aantal bestuurders die ik goed ken. Maar ik ken niet de inhoudelijke procesgang van, want het is volgens mij meer een ontwikkeltraject. Dus inhoudelijk ken ik het plan niet. Maar wel waar ze mee bezig zijn. En ik heb begrepen dat het doel eigenlijk nul is, en zeker van de tak van de kinderen in jeugdpsychiatrie.

Mevrouw Stevens: Nou, het is heel breed, dus het gaat niet alleen inderdaad over de jeugd en de kinderpsychiatrie, het gaat ook over gehandicapten. Maar goed, waar het om gaat is dat ik denk van, in dit plan wordt heel duidelijk naar voren gehaald van hoe goed het zou zijn om inderdaad kleinere groepen met meer intensievere vormen van ambulante hulpverlening, om die gesloten plaatsingen terug te halen. Daarmee wordt er ook natuurlijk wel gezegd van, dit is een uitvoeringsplan wat nog enige tijd nodig heeft om te komen tot, nou ja, scholingen en deskundigheidsbevordering, noem het maar op. Dus ik denk dat het wel goed is om daar kennis van te nemen, want ik heb zelf vanmiddag dat hele plan door zitten lezen en ik kan daar wel uit opmaken dat men heel duidelijk landelijk bezig is om die gesloten plaatsingen of de JeugdzorgPlus daarin terug te brengen. Dat wil ik wel meegeven.

Mevrouw De Jong Rietstap: Ja.

De voorzitter: Goed, helder. Geen vraag maar een opmerking. Dan kom ik nu, dat er geen vragen meer zijn vanuit de commissie. Als mevrouw Nijhof ... Had u uw handje opnieuw opgestoken? Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Ja, ik had mijn handje ...

De voorzitter: Ga uw gang.

Mevrouw Nijhof: Opnieuw opgestoken. Want ik hoor mevrouw Rietstap ook namelijk iets anders zeggen dan alleen maar, dat deze voorzieningen gesloten moeten worden. Wat ik haar ook heel erg hoor zeggen, in haar brief die zij van mevrouw Delfos voorleest, is dat er ook kinderen terechtkomen die, laten we zeggen, dat het heel vaak niet passende zorg is die er geboden wordt. Dus dat het besluit om uiteindelijk te plaatsen in de JeugdzorgPlus, heel vaak ook volgens deskundigen helemaal niet het goeie besluit is omdat de problematiek van de jeugdige, niet bij de JeugdzorgPlus past. Want dat is natuurlijk ook een dingetje. Kijk, we kunnen allemaal wel deze voorzieningen af gaan schaffen en ze kleiner maken, maar dan hebben we natuurlijk nog het stukje van dat er, laten we zeggen, dat er wel aan de voorkant, en dan heb ik het even over de toegang, ik noem dat dan altijd de toegang, dat eerst de problematiek van een kind heel goed geduid moet worden en dan uiteindelijk pas daarnaast moet er zorg bij gezocht worden.

En de JeugdzorgPlus is van oudsher eigenlijk een voorziening die voor kinderen met LVB-geld, zeg maar hè. Dat is ooit ... Zo is het ooit ontstaan. En het was eigenlijk om het verschil te maken tussen LVB-kinderen die in aanraking kwamen met ... Die in JJI's geplaatst werden, dus in jeugdgevangenissen.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof?

Mevrouw Nijhof: Om die ... Ja. Maar goed, dus ...

De voorzitter: Wilt u tot uw vraag komen?

Mevrouw Nijhof: Ja. Dus want hoe voorkomt u dat stukje? Want u zegt wel van, nou ja goed, het moet afgebouwd worden, dat is een goede ontwikkeling. En, nou ja, weet ik veel wat. Maar dan nog is het zo dat er ook in uw verhaal, en ook heel duidelijk in de inspectierapportage, zeg maar, gesproken wordt over dat er vaak kinderen terechtkomen die helemaal niet daar horen te zitten. Die dusdanige problematiek hebben, die daar niet past.

De voorzitter: Mevrouw Rietstap.

Mevrouw Nijhof: Zou u daar eens antwoord op willen geven?

Mevrouw De Jong Rietstap: Even kijken, de vraag is eigenlijk van, hoe we oplossen dat daar kinderen terechtkomen die daar helemaal niet passen, toch?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Nijhof: Ja. Bijvoorbeeld kinderen met autisme die u noemt.

De voorzitter: Nee, ja.

Mevrouw De Jong Rietstap: Nou ja, dat beschrijf ik ook zeg maar in dat stuk. Kijk, en dat heeft dus te maken zeg maar, daarin ... Daarom is het ook zo belangrijk zeg maar dat we het wel verantwoordelijkheid noemen maar geen schuld, ik denk dat heel veel kinderen op dit moment op dat soort plekken zitten die er helemaal niet passen. Als je, ik weet niet of jullie die kennen maar jullie kunnen bijvoorbeeld even googelen op Jason, dat is ExpEx die eigenlijk in elk stuk wat hij schrijft, aangeeft dat zelfs de begeleiders hebben aangegeven dat die daar niet paste. En zijn grote verrassing is ook steeds eigenlijk dat er steeds meer, heel erg veel kinderen zitten die, ja, hij schrijft heel vaak over onderwijs, dat is ook een beetje mijn ding, en die thuiszitters en het gebrek aan onderwijs en het gebrek aan toekomst, maar het heeft heel veel met die gesloten plaatsingen te maken. En dat zal jullie wellicht verbazen, maar als je heel diep in die materie zit zoals ik, en aan mevrouw Nijhof, die weet dat, dan gaat het juist heel vaak om onderwijskwesties. En het bizarre is dat de jongeren die ik ken, dat zijn superintelligente jongeren, zien dat er eigenlijk, dat ze eigenlijk helemaal geen kinderen tegenkomen die op die plekken horen. Dus ik wil het eigenlijk nog veel bonter maken, dus ja, wat dat betreft kunnen ze sowieso morgen gesloten worden. Ja.

De voorzitter: Het is een helder standpunt, mevrouw Rietstap.

Mevrouw Nijhof: Oké, ja.

Mevrouw De Jong-Rietstap: Als je naar die jongeren luistert hè, maar goed, naar jongeren wordt natuurlijk moeilijk ... Ja, die hebben nog niet de vaardigheden.

De voorzitter: Wordt niet naar geluisterd.

Mevrouw De Jong Rietstap: Ja.

De voorzitter: Goed. Ik zie nu even geen vragen meer en ik wilde u hartelijk bedanken voor uw inbreng, mevrouw Rietstap De Jong. U kunt uw camera uit doen en uw geluid uit doen want we gaan nu over naar de commissiebehandeling. Dank u wel. En er zijn twee politieke vragen gesteld. De CDA-fractie vraagt, erkent het college de misstanden en welke acties moeten daar op dit moment op in worden gezet? En de tweede vraag komt van Beter Voor Dordt, dienen er consequenties te worden verbonden aan inkoop en eventuele uitsluiting van zorgaanbieders, wanneer dit soort misstanden wordenesignaleerd? En een vervolgvraag erop is, hoe denkt de raad over de uitgever van jeugdzorggeld aan het plaatsen van kinderen? Ik neem aan bij dergelijke zorgaanbieders? Ik wilde eigenlijk het CDA maar het eerste woord, die heeft de eerste vraag gesteld, het CDA maar het eerst het woord geven. Mijnheer Van Dam waarschijnlijk.

De heer Van Dam Timmers: Ja, Van Dam Timmers is het trouwens, maar dat maakt op zich niet zo heel veel uit.

De voorzitter: Dat zie ik niet op de chat, sorry.

De heer Van Dam Timmers: Nee, nee geen probleem. Dank in ieder geval voor het woord. Ja, de CDA-fractie heeft de documenten hierover ook weer gelezen en wij waren inderdaad een van degenen die dit graag wilde bespreken. En, nou ja, ik denk dat iedereen de brief van het Ouderplatform, maar ook het artikel van Follow the Money gezien heeft, dat het eigenlijk, ja, een ontluisterend beeld laat zien van de stand van zaken die in ieder geval geweest is bij deze organisatie. En, nou ja, wij kunnen eigenlijk niet zien of dat nu nog het geval is of niet. Dat is eigenlijk niet na te gaan. Maar, nou, als je de verhalen leest, dan is er weinig aanleiding om te denken dat het op dit moment nou enorm anders is dan op het moment van schrijven. Nou ja, je ziet ook dat het Ouderplatform, we hoorden het zojuist ook, aangeeft dat er grote misstanden zijn en dat mensen niet op de juiste plek zijn. En als ze op een plek zijn, dat ze in ieder geval niet de zorg krijgen die ze nodig hebben, om welke reden dan ook. Nou, eerder in december hebben we hier ook over een bericht van gezien van Rik Van der Linden, de wethouder bij RTV Dordrecht, en daarbij werd gezegd dat de gemeente in gesprek is met de organisatie. En daarna volgde ook enkele geruststellende woorden. Nou, het CDA is eigenlijk benieuwd van, welke indruk is er nou eigenlijk gekomen uit deze gesprekken met deze organisatie? Hoe is de huidige situatie en, ja, is de wethouder van mening dat het hier gaat om incidenten of gaat om een patroon? En zeker gezien alle aanvullende

documenten die er ook nog bijgekomen zijn, zijn we zeker benieuwd ook naar de visie van de wethouder daarop. Wij zien in deze documenten in ieder geval een organisatie die, zeker als je, gelet op het aantal vacatures wat er ook open lijkt te staan, ook landelijk, ja, dat de organisatie in grote problemen zit en op zijn minst niet goed geleid wordt, of op een manier geleid wordt die leidt tot deze misstanden. Schande spreken van de situatie vanavond is denk ik gemakkelijk. Ik denk dat we dat allemaal kunnen doen, maar dat lijkt me niet zo heel zinvol. Ik denk dat die situatie op zich wel, dat we dat wel kunnen doen. Maar het gaat er eigenlijk om van, hoe gaan we nou echt verder aan de slag om echt een verbetering te realiseren? En niet zozeer voor onszelf of voor de organisatie maar voor de kinderen die hier zitten. Als zij aan ons in die zin zijn toevertrouwd, en dus aan deze organisatie zijn toevertrouwd, is dit dan terecht? En kunnen we die kinderen daar echt aan toevertrouwen? En als dat niet het geval is, hoe gaan we dat dan oplossen? Nou, onze vragen dan aan de wethouder zijn dan ook als volgt. Ja, als we nou kijken naar deze situatie, moeten wij dan het inkoopkader niet aanpassen? Want is dat dan wel goed geweest achteraf gezien? Nou, zojuist had ik ook al de vraag over de incidenten. En ook van, ja, wat is er nou mogelijk om hier een oplossing in te vinden? En als wij dat als raad hier, ja, wij zijn natuurlijk een lekenbestuur, wij kunnen het niet oplossen. Maar wij zien wel dat de wethouder hier toch wel aan zet zou moeten zijn. En wij weten ook dat dit natuurlijk in de gemeentelijke regeling gebeurt, maar ja, we weten ook dat Dordrecht daar leidend in zou kunnen. En in ieder geval, in dit geval ook zou moeten zijn als we dat zouden kunnen. Nou, dat zijn eigenlijk een aantal vragen. Ik ben benieuwd eigenlijk naar de uiteindelijke beantwoording daarvan. Dank.

De voorzitter: Dank, mijnheer Van Dam Timmers. De tweede vragensteller was de fractie van Beter Voor Dordt. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, zoals u weet hebben wij vanuit Beter Voor Dordt deze stukken met enige spoed gevraagd te bespreken. De brandbrief over de vijftien kinderen die bij een hele grote jeugd aanbieder zitten, roepen vragen op. Na de uitkomst van het inspectierapport, het laatste inspectierapport, heb ik de wethouder gevraagd hoeveel kinderen er in de Midgaard zaten uit Dordrecht, en gevraagd deze weg te halen, gezien het rapport. De wethouder zegt dat ook gedaan te hebben. Nou ja, goed, ik schrik er wel van eerlijk gezegd dat er nog steeds kinderen zitten. En ik zou dus ook weer daar van de wethouder een reactie op willen. Het roept wat ons betreft vragen op met betrekking tot de inkoop van aanbieders waarbij misstanden worden geconcludeerd. Hoe gaan wij daarmee om als raad en in ons mandaat dat wij afgegeven hebben om jeugdhulp in te kopen. Want wat ons betreft moet ieder kind, dit is eigenlijk precies zoals de heer Kwaak het net verwoordde, ieder kind wat toevertrouwd wordt aan ons, laten we zeggen om ergens geplaatst te worden, die moet daar ook echt veilig kunnen zitten. Dus nou ja goed, daar moet een antwoord op komen. Wat moeten wij of de inkooporganisatie weten om hier beter op te kunnen sturen? Want wat ontzettend opvalt in dit verhaal is dat de brandbrief dus uiteindelijk vanuit ouders leiden tot bespreking, maar niet het inspectierapport van het hoogste toeziende orgaan. En het inspectierapport ziet er behoorlijk ernstig uit, het is een redelijk vernietigend rapport. Wat we ook nog moeten weten is, en daarom heb ik dat ook extra gevraagd toe te voegen, is dat er ander, een

groot jaar eerder, een inspectierapport is uitgegeven over, laten we zeggen, een suïcide binnen de Midgaard. Waar in principe ook al door de inspectie wordt geconcludeerd dat er ongepast geweld op het meisje gebruikt is wat zich daar uiteindelijk suïcideert, en dat de omstandigheden niet goed zijn. En ook dat het protocol, wat in dit geval toegepast had moeten worden binnen de Midgaard met betrekking tot suïcidegevaar, niet is toegepast. Hoe kan het dan zo zijn dat er, nou ja goed, we weten hoe dat zit met de inspectie, die doen ... Die vragen een verbeterplan. Dat hebben ze in dit geval natuurlijk ook aan de Midgaard gevraagd, overigens ook aan de plaatsers van dit meisje. Vervolgens, nou ja, goed, blijft de Midgaard gewoon draaien en dan zien we driekwart jaar later, na het verschijnen van dat rapport, ineens een rapport verschijnen waarin eigenlijk gezegd wordt dat de omstandigheden in de Midgaard op dat moment nog veel erger geworden zijn. En dat er ongekwalificeerd personeel rondloopt, dat er ongepast geweld wordt toegepast. Nou ja, dat er zelfs uiteindelijk in het Follow the Money artikel, wordt er gezegd dat er zelfs mensen die helemaal geen opleiding hebben om hier op groep te kunnen staan, naar binnen getrokken worden om maar die groep draaiende te kunnen houden. Wat dus leidt tot, nou ja goed, hele ernstige feiten. Nou ja, goed, ik vraag me dan heel erg af, als we kijken, als we het ook hebben over de schuldvraag bijvoorbeeld, vraag ik me echt af dat op het moment dat een instelling zo'n rapport krijgt waarin die de zaken moet verbeteren en vervolgens een jaar later eigenlijk de situatie nog erger heeft laten worden, hoe dat kan gebeuren? En of er niet echte verantwoordelijkheid ligt bij het bestuur van deze instelling om, nou ja, in ieder geval ...

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, u kan ...

Mevrouw Nijhof: Om iets te doen. Ja.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja?

De voorzitter: Ik grijp nu even in want u gaat nu erg over schuld en boete en ...

Mevrouw Nijhof: Nee hoor.

De voorzitter: Toestanden ...

Mevrouw Nijhof: Ik heb het over verantwoordelijkheid. Nee.

De voorzitter: Toestanden bij deze specifieke organisatie.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Zou u terug willen komen naar de politieke vraag die u overigens zelf heeft gesteld? Wat voor consequenties zou u hieraan willen verbinden bij de inkoop, door deze zorgaanbieders eventueel uit te sluiten wanneer deze misstanden zich voordoen.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou, ik zou wat dat betreft sluit ik me aan bij het hetgeen wat de heer Van Dam Timmers net zei, met betrekking tot het inkoopkader. Ik vind dat er gesproken moet worden over, nou ja laten we zeggen, als zo'n instelling is ingekocht, dat er op een bepaalde manier gesanctioneerd wordt.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Nijhof: Ja. Maar goed, nou ja, en wat ik ook ... Waarom ik nu uitweid hierover is ook dat ik denk, bij ons leidt nu in de raad deze brandbrief tot bespreking. Nou, er liggen dan al een aantal inspectierapporten, die liggen er al een tijd, zeg maar. Heeft dit ... Is dit de inkooporganisatie en is dit ons bestuur opgevalen, dus ons gemandateerde bestuur? En is er toen ook al gesproken over eventuele, nou ja laten we zeggen, sancties of wegplaatsing van de kinderen, hoe verloopt dat?

De voorzitter: Heldere vraag.

Mevrouw Nijhof: Zeg maar, hoe is dat gelopen? Ja. En hoe gaat dat in dit soort gevallen? En moeten we ook als raad niet kijken naar als we het pas achteraf op deze manier constateren, dat het zo ernstig is, hoe kunnen we een manier bedenken om hier gewoon eerder een halt aan toe te roepen? Nou, de vraag over het toezicht, die kwam natuurlijk heel erg op. Hoe kan het nou zo zijn dat misstanden achteraf zo geconstateerd worden terwijl ze er ... Een aantal inspectierapporten er al eerder waren. Hoe kan het zijn dat er geen toezicht is op bijvoorbeeld wat de inspectie stelt, het hebben van niet gekwalificeerd personeel? Want bij mijn weten hoort dat ook, als je een contract afsluit, dan horen daar kwaliteitsvoorwaarden in te staan waaraan een aanbieder moet voldoen. Dus ik vind het ook apart dat, nou ja, ik zou wel eens willen weten hoe daar door de inkooporganisatie naar gekeken wordt? En of er middelen zijn om daar goed in te grijpen? En dan als laatste, wij hebben hier ...

De voorzitter: '...'.

Mevrouw Nijhof: Ook de plaats ... Ja?

De voorzitter: Nee, gaat goed.

Mevrouw Nijhof: Dus de laatste vraag zeg maar.

De voorzitter: Ja, '...', gaat u verder.

Mevrouw Nijhof: Die ik ook aan de portefeuillehouder heb. Wij hebben hier te maken met instellingen waar altijd geplaatst wordt door een GI, dus dat betekent, waar altijd een machtiging afgegeven wordt door een rechter. Hoe zit het met de rol van de GI in deze? En hoe kan het bijvoorbeeld zo zijn dat als kinderen daar geplaatst worden, dat de GI ook niet opmerkt dat er dusdanige toestanden zijn in zo'n instelling en zouden ze daar niet eventueel op aangesproken moeten worden?

De voorzitter: Goed, helder.

Mevrouw Nijhof: Ook omdat ze toezichhouders zijn van deze kinderen.

De voorzitter: Uw vragen zijn helder, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, oké. Tot zover.

De voorzitter: Dan wilde ik overgaan naar mijnheer Kwaak.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Ik kan me redelijk aansluiten bij de vorige sprekers. De misstanden bij de grote zorgaanbieders in onze regio zijn ons allen bekend. Follow the Money et cetera. Wij vragen ons af, hoe lang gaat dit nog door? Gisteravond las ik nog dat zorgaanbieders mensen aanzetten tot criminele activiteiten. Is het commercieel belang van de zorgaanbieder vaak niet te groot? Is het te laag opgeleid personeel, geen therapie, overnames, fusies, het commercieel belang? Wat zijn de voorwaarden om zorg te mogen geven? Is inspectie te laat, een zorgelijke situatie, voorzitter. En ik kan me aansluiten bij de woordvoering van het CDA, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Tiebosch van D66.

De heer Tiebosch: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb daar voor de rest niet meer zo heel veel aan toe te voegen. Ik vind het wel, nou ja, duidelijk dat mevrouw ons als raad verantwoordelijk stelt. En dat ze ook zegt van, de raad is in deze in zet. Die verantwoordelijkheid, die voel ik ook. Maar van de andere kant, ben ik ook aan het nadenken, wat zouden wij nu op dit moment anders kunnen doen? En daar zou ik ook graag, die hulpvraag zou ik bij het college willen neerleggen, in de positie waarop het allemaal in de Jeugdwet is geregeld, waarbij de verantwoordelijkheden voor de raad duidelijk zijn neergelegd. Wat zouden wij daar in deze anders in kunnen doen? Voor zover, voorzitter.

De voorzitter: Helder. Mijnheer Boersma van de ChristenUnie-SGP. Neem ik aan.

De heer Boersma: Ja. Ja, dat klopt, voorzitter, dank u wel. Ja, er is al het nodige gezegd en ik sluit me van harte aan bij wat de heer van Dam Timmers zei, dat er eigenlijk een ontluisterend beeld ontstaat als je die rapporten van de inspectie leest. Dan hebt u het over kwetsbare jongeren met complexe problematiek die van instelling naar instelling worden gestuurd, niet eens veilig zijn. Maar ook steeds weer een andere voogd krijgen, de overdracht verloopt niet goed, en daarmee eigenlijk, nou ja, als jongere het gevoel krijgen dat er helemaal niemand voor hun is, die voor hen zorgt. En ik denk, als we als overheid één taak hebben, dan is het wel de zorg voor kwetsbare kinderen en jongeren. En in dat verband heb ik ook al eigenlijk mijn eerste vraag, want in de stukken zit ook een informatiebrief vanuit de SOJ, en daar wordt in geconstateerd dat er op de locaties van de jeugdzorgaanbieder waar het om gaat, verbeteracties uitgevoerd zijn. Dat er geen acute gevaarsetting meer is en dat er dus geen reden meer is voor een stop op plaatsing op locaties van iHUB. En ik vroeg mij even af of de wethouder het met dat standpunt eens is? En ook waar dat op gebaseerd is? Want als je de rapporten leest, en die zijn nog, het laatste rapport is redelijk recent, dat gaat ook weliswaar over één zorgaanbieder, maar terecht wordt ook al opgemerkt van, ja, weet je, dat hele beeld,

dat is breder. Dus in hoeverre is de garantie er dat er inmiddels gewoon ook een situatie is waarin het, nou ja, wel veilig is om zo jongeren te plaatsen, hoe je daar ook over denkt. Want dat willen we natuurlijk allemaal liever niet. Ja, en dan is de tweede vraag, en dat is eigenlijk met dit soort zaken van, ja kijken we naar achter wat er fout is gegaan, maar kijken we ook vanuit die ervaringen en vanuit die rapporten vooruit naar wat we willen. Daar is ook uitvoerig al, vanuit het Ouderplatform iets over gezegd van, je wil naar een ander systeem. We willen naar minder gesloten plaatsingen, het liefst nul inderdaad. Er ligt ook een traject nog voor een afbouw van bedden. En daar is helemaal gericht op meer intensieve zorg voor jeugd, toch ook binnen hun omgeving, binnen relaties, een ontwikkelperspectief met voldoende gekwalificeerd personeel. En, nou ja, er werd al gesproken over, ik moet even opzoeken, StroomOp hè, daar werd al aan gerefereerd door mevrouw Stevens. In de stukken wordt ook genoemd, het doorbraakplan. Dus ga dat nou eens een keer weer anders organiseren. En als ik dat lees dan denk ik van, nou volgens mij is dat wat we feitelijk voor ogen hadden met de hele transformatie van de jeugdzorg. Daar is dit ook een onderdeel van. En ja, mijn vraag is dan wel ook aan, en misschien kan de wethouder daarop reageren, hoe gaan wij er dan voor zorgen dat het nu wel gaat lukken? We hebben hier natuurlijk de afgelopen jaren ook al met elkaar over gepraat, hoe gaan we zorgen dat er nu wel dus voldoende ingezet wordt op kwaliteit, op gekwalificeerd personeel, op voldoende personeel? Ook met inachtneming van het rapport wat er vanuit de inspectie ligt maar ook een rapport wat er ligt over gecertificeerde instellingen, dat het moeilijk is om mensen te krijgen, moeilijk is om mensen vast te houden, en ook toch een hoop ziekteverzuim. Dus hoe gaan we dan zorgen dat we dit dan wel allemaal met elkaar op poten gaan zetten? Want ik denk wel dat het belangrijk is om nu in te zetten op die andere manier van werken, op die zorg dichtbij, en dat heeft wat ons betreft dan ook consequenties op de inkoop van zorg. En daar moet je dan beginnen. En dan kan ik me voorstellen dat er gezegd wordt van, als we aan de voorkant al op die manier gaan werken en er anders in komen, dan zal uiteindelijk aan de achterkant ook minder vraag zijn naar die gesloten settingen. Sluit ik me nog wel even aan bij de vraag over van, ja, wat betekent dat, mevrouw Nijhof had het er volgens mij over, die gecertificeerde instellingen, die daarin een rol hebben, hoe spreken wij die aan? Ja, en dan is mijn vraag ook van, het rapport wat wij ook ooit op de agenda gehad hebben van de zorgen die er zijn bij de gecertificeerde instellingen, stond eigenlijk zwart op wit, ja gecertificeerde instellingen hebben hun eigen rol en wettelijke bevoegdheden daarin, op het moment dat die een indicatie stellen en een advies opstellen. Daar stond erbij, dan gaan ze ook niet in onderhandeling met de gemeente maar dan heeft de gemeente maar gewoon te leveren waar om gevraagd wordt. Dus dan is ook wel de vraag, en ik denk dat we daar eens heel goed over na moeten denken van, ja, hoe gaan wij dan ook daar die verandering te weeg brengen en hoe gaan ook zij mee dan in die manier van werken?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof wil reageren, zo te zien. Niet?

Mevrouw Nijhof: Ja, ik ben het helemaal eens met wat de heer Boersma hier zegt, dat bedoelde ik net ook te zeggen, misschien een beetje omslachtig. Maar inderdaad, ja, hoe kunnen we daarop sturen?

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Nijhof: Want het zijn wel onze jongeren waar zij het toezicht over hebben.

De heer Boersma: Ja.

De voorzitter: Nee, helder.

De heer Boersma: Ja. Dus dit was voor nu even mijn woordvoering, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Boersma. Mevrouw Rutten van de PVV.

Mevrouw Rutten-Alberts: Ja, ik heb op het moment even nog niks toe te voegen en ik wacht de beantwoording af.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Striebeck van de VSP.

Mevrouw Striebeck: De VSP sluit zich aan bij de voorgaande sprekers. Als er misstanden zijn, dan is het zaak de vinger aan de pols te houden en te blijven kijken hoe het met de desbetreffende kinderen of jongeren gaat die bij deze jeugdzorgaanbieders wonen. De zorgaanbieders uitsluiten misschien, sancties of uitsluiting? Het inkoopkader aanpassen als deze problemen zich blijven voordoen. Want het zal toch maar je kind zijn die bij zo'n aanbieder verblijft, daar moet je niet aan denken. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Helder, mevrouw Striebeck. Tussendoor wil ik de heer Kees Rovers welkom heten als vertegenwoordiger van het Meldpunt wat zo dadelijk aan de orde komt. U heeft wellicht al begrepen dat wij daar nog niet aan toe zijn, dus u bent ruimschoots op tijd. En ik zou u willen vragen om uw camera uit te zetten zodat we alleen die mensen in beeld hebben die spreken. Een gebruik van de gemeenteraad Dordt. Dank u wel. Mevrouw Stevens, als laatste.

Mevrouw Stevens: Ja, dank u wel. Kijk, natuurlijk de incidenten die gebeurd zijn, dat is ook iets waar wij natuurlijk ook van zeggen, ja dat moet gewoon niet kunnen voorkomen. Of het nou in een gesloten jeugdzorg is of in enige instelling dan ook. Bij de vragen die wij hebben, daar zijn de meeste al gesteld. Want wij hadden ook de vraag van, als het bij de inkoop is, dan moeten er kwaliteitseisen worden daarbij gesteld. En hoe wordt daar dan mee omgegaan, hoe wordt ernaar gekeken en wie neemt daar die verantwoordelijkheid in? We hebben in Nederland diverse autoriteiten die waakzaam moeten zijn op het gebied van de jeugdzorg, zoals bijvoorbeeld de Jeugdinspectie. Want hoe gaan die nou met die signalen om? En wij hebben daar rapporten van gekregen, maar hoe gebeurt het dan dat het moment dat je dingen inkoop en hoort dat het niet goed gaat, wie geeft dan die signalen ook goed af? Wat ik jammer vind is dat er vanavond niet iemand erbij is vanuit Horizon zelf, maar misschien ga ik daar te ver, dat dalijk daar de wethouder wat over zegt. Want ik had wel graag ook daarvan willen horen hoe hun daartegen aankijken. Een ander is, ik heb net ook al genoemd met als het gaat over die JeugdzorgPlus, had ik het al over de StroomOp. Wij hebben het ook gehad over de doorbraken die er zijn. De doorbraakdossiers, dat is natuurlijk ook een

verantwoordelijkheid van de gemeente. En daar ligt natuurlijk wel dat je in de spagaat zit om de juiste zorg te kunnen kopen terwijl er aan de andere kant ook die bezuinigingen plaats moeten vinden. Dus ik ben ook wel benieuwd naar de wethouder hoe die daarnaar kijkt, met name op dat gebied van die doorbraakdossiers? En de andere vraag is van, natuurlijk is het zo dat wij ook zeggen van, ja, jongeren horen niet in een instelling thuis waar de veiligheid niet gewaarborgd kan zijn. En dan heb ik het inderdaad over gekwalificeerd personeel over de hele setting. De andere kant is dat ik denk van, ja, welke alternatieven zijn er hier in Nederland nog? We weten allemaal dat er gigantische wachtlijsten zijn en dat het heel moeilijk is om jongeren ergens te kunnen plaatsen. En in die zin ben ik het ook heel erg met mevrouw Nijhof eens om te zeggen van, als je niet aan de voorkant goed kan triageren waar een jongere terecht moet en welke problematiek er is, dan zullen deze misstanden, hoe lastig en hoe vervelend en ernstig het ook is, blijven voortkomen. Nou, tot zover wil ik nog even afwachten op de beantwoording van de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kunnen we nu overgaan naar de beantwoording van de wethouder. Er zijn geen vragen aan elkaar dus mijnheer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Ja, goedenavond allemaal. Nou, dank voor de zorgvuldige en ook heel erg veelzijdige gesprek tot nu toe. Het begon met een mooi betoog van mevrouw Rietstap en ik denk dat we zorgvuldig een aantal vragen bij langs, of langs hebben zien komen. Ik heb niet op alle vragen een heel concreet antwoord, er zijn een paar vragen wat meer technisch van aard. Ik kijk ook wel even naar de heer Ed Magnee die ook in de call zit. Eventjes ten aanzien van de politieke vragen, en dan daar ook even iets op uitwendend. Kent het college de misstanden? Jazeker, natuurlijk herkennen we die. U weet dat we tweede helft vorig jaar een paar keer kort hebben terug gemeld over overleg dat gaande was met in de JeugdzorgPlus regio's. En dat is onze regio maar ook drie andere regio's in Zuid-Holland Zuid waar, of in Zuid-Holland waar onze regio ongeveer 10 procent van de klandizie zeg maar eventjes heeft, dus dat is niet de grootste regio. Rijnmond is daar de grootste in. In het overleg ging het over heel veel zaken en ook over het gegeven dat we slecht of niet goed genoeg kunnen sturen op de GI's en dat we ook te weinig zicht hebben op wat er achter, nou, de poort van zo'n instelling, verschillende instellingen gebeurt. Dat overleg dat heeft ook geleid tot een ambitiedocument wat u bij de stukken heeft gezien waarover gepraat wordt nu, van we willen eigenlijk veel dichter erop zitten. We willen ook, want dat wil iedereen, dat heeft u ook allemaal, of bijna allemaal horen zeggen, uiteindelijk wil je niet dat een kind in een ander bed komt op een locatie ver weg van thuis. Dat is eigenlijk nooit fijn. Maar soms is het wel het minst slechte, en soms is het dan ook beter voor een kind. Dat zul je, naar we verwachten, houden. Maar wel minder, veel minder dan tot nu toe. En ook, als het even kan, veel dichter bij huis en zo mogelijk veel ambulanter. Vorig jaar hebben we daar zelf natuurlijk als regio iets op gedaan, voor een iets andere doelgroep. Als het gaat om toen de Hoenderloo Groep werd gesloten, met hele andere soort kinderen vaak, hebben we daar natuurlijk dicht bij een locatie voor georganiseerd. Waar ook vanuit uw raad wel een aantal vragen over waren, goede inhoudelijke vragen ook. Waarvan we wel zeiden van, ja deze beweging willen we wel inzetten. Dichterbij is beter, kleinschalig is vaak beter, niet per se maar vaak wel. Nou, in die beweging zitten we. Ook in de sector

en ook aanbieder de Horizon maar ook alle andere aanbieders en ook GI's zien dat heus. Dat is niet klaar, want we blijven zitten met een enorm complex veld waarin ook, en ik vond het wel mooi in het begin, schuld en verantwoordelijkheid. Ja, onze rol is daar anders dan onze rol die we hier lokaal hebben als het gaat om het organiseren van de toegang of een aantal andere aanbieders. Want hier zit er vaak een rechterlijke uitspraak achter, eigenlijk bijna altijd, en de GI's hebben daar een grote rol in. Die inspectierapporten, die zijn er niet voor niks. De inspectie heeft hier een heel zwaar oordeel over deze locatie uitgesproken. Ten tijde van het opstellen van het rapport zaten er geen Dordtse kinderen in de Midgaard, inmiddels volgens mij is die al helemaal niet meer open. Dus er zitten daar geen Dordtse kinderen. Horizon doet meer dan alleen de Midgaard exploiteren. Hier ging het niet om Dordtse kinderen, dat is duidelijk. Welke acties moeten worden ingezet? Dat is het tweede deel van de eerste politieke vraag. Nou, daar bent u eigenlijk al een beetje mee bezig. Wij willen een beeld hebben maar we willen ook daar een vervolg aan geven. Ik hoorde suggesties, eigenlijk moet je veel meer dichterbij. Ik hoorde een deel van u ook zeggen, ja, je kan nooit naar nul. En je kan het ook niet nu afkappen, dat willen we ook niet. Maar we hebben wel het gesprek over, hoe moet het anders? Mevrouw Stevens vroeg, hoe kijkt Horizon hier zelf naar? Nou, ik heb inderdaad een paar keer contact gehad met de directeur van de Horizon, zowel zelf als ook in samenhang met die andere JeugdzorgPlus regio's. En hij is zelf heel graag bereid om een keer bij uw commissie op bezoek te komen om daar een toelichting op te geven. En dat lijkt mij een zinvolle suggestie, u gaat erover, maar het lijkt mij zinvol. Natuurlijk is ook Horizon in een traject bezig, mede naar aanleiding van de inspectierapporten, maar waarin ze ook heus wel zien dat een aantal dingen echt anders moet. Suggestie daarbij is ook nog, ik maak geen reclame hoor, maar de suggestie daarbij is ook nog om ervaringsdeskundigheid die daar is opgedaan, kinderen die daar hebben gezeten, die nu kunnen vertellen over, nou, wat ze fijn of helemaal niet fijn vonden over hun tijd bij Horizon. Ik zou suggereren dat dat een zinvolle bijdrage kan leveren aan dit gesprek, wat nu niet klaar is natuurlijk. Even kijken hoor, consequenties voor inkoop en eventuele uitsluiting van de zorgaanbieders. Nou, we hebben het daar natuurlijk wel over gehad, ook in het AB eventjes. Toen net duidelijk werd van, hé, dit speelt er. We hebben ook gekeken van, wat vindt de inspectie nu? Natuurlijk, de inspectie heeft een stevig rapport geschreven over wat er gebeurd is, wat vindt de inspectie nu? Nou, de inspectie geeft nu aan dat er voor nu geen belemmeringen hoeven te zijn. Wij houden daar natuurlijk vanuit onze positie ook zo goed mogelijk zicht op. We hebben ook het gesprek samen met de andere JeugdzorgPlus regio's over, nou, over kinderen die daar zitten en over wat er gebeurt, om dit voortaan zo goed mogelijk in beeld te hebben maar ook te voorkomen. En de laatste vraag is eigenlijk de meest interessante, ja niet de meest interessante maar wel de meest open vraag, hoe denkt de raad over het uitgeven van jeugdzorggeld naar het plaatsen van kinderen? Ik denk dat we allemaal het liefst geen kinderen zouden plaatsen. En om dat te voorkomen moet je zoveel mogelijk aan de voorkant, en zoveel mogelijk ambulant investeren. Nou, in die beweging zitten we. Ook veel meer lokaal. Nou, daar hou ik het voor nu even bij. Er zijn nog een paar, wat meer technisch inhoudelijke dingen. Die kan misschien zo meteen, ik zie twee gezichten zo nu al, maar zo meteen misschien is de mogelijkheid om daar de heer Ed Magnee het woord over te geven.

De voorzitter: Ik zie mevrouw Nijhof, ik zie mevrouw Stevens en ik zie de heer Van Dam Timmers. Mevrouw Nijhof sprong het eerst in beeld. Dus ga uw gang, u wil een vraag stellen. Uw microfoon. Mevrouw Nijhof, uw microfoon.

Mevrouw Nijhof: Ja, sorry, mijnheer Van Verk. Voorzitter. Foutje. Nou, ik wil even reageren of in ieder geval toch een wedervraag aan de heer Van der Linden stellen want hij zegt, we hebben heel weinig invloed op de GI's, dat zijn de plaatsers. We hebben geen invloed op de gerechtelijke uitspraken. Maar hij spreekt zichzelf enigszins tegen want het is ook niet zomaar zo dat een kind bij een GI terecht komt. Er is een toegang en daar zijn wij wel verantwoordelijk voor, dat zegt de heer Van der Linden ook. Dus er is wel degelijk een verantwoordelijkheid bij ons ook, als het gaat om het triageren, zoals mevrouw Stevens dat steeds ook noemt, van over welke problematiek een kind heeft en of die wel op de juiste plaats terecht komt. De meeste kinderen komen bij een GI terecht door medewerking van het wijkteam. Dus goed, ik wil graag dat de heer Van der Linden daar op reageert, hoe hij dit ziet? En verder hoorde ik mevrouw Rietstap zeggen, even over dat de inspectie, wat de heer Van der Linden nu zegt van, nou ja goed, de inspectie zegt nu dat je hier makkelijk kunt gaan plaatsen want de misstanden zijn voorbij. Dat is ... Dat vind ik nogal een makkelijk antwoord. Terwijl mevrouw Rietstap zegt van, nou ja, goed, Horizon is op dit moment alweer panden aan het aankopen in Noord-Holland, die ook nog niet af zijn. En, dus het gaat gewoon maar door. Dus weet de heer Van der Linden hiervan en is de heer Van der Linden bereid ook om gewoon naar dit soort zaken te kijken? En ja, en niet alleen, ja laten we zeggen met de bestuurder te praten, die ongelooflijk veel geld verdient aan, laten we zeggen, in de jeugdzorg. Goed, tot zover.

De voorzitter: Dank u, mevrouw Nijhof. Mevrouw Stevens.

Mevrouw Stevens: Ja, dank u wel. Ik hoor de wethouder net aangeven van, nou ja, dat er nou een vinger aan de pols wordt gehouden om te kijken met hoe de jeugdzorg. Mijn vraag aan de wethouder is van, hoe kom je nou concreet tot actie over op het moment dat er misstanden zijn? Want ik denk dat dat veel meer een signaal zou kunnen zijn van ouders, of misschien ook zelfs van jongeren, en om daarmee aan de gang te gaan. Want ik denk op het moment dat je met jeugdzorgaanbieders zit, ja, die hebben ook wel wat te verhapstukken om te zorgen dat het allemaal goed gaat. Dus mijn vraag is concreet van, dat lijkt mij niet voldoende actie om te kijken van of het nu echt zo goed gaat. Bent u het met mij eens?

De voorzitter: Mijnheer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank u, voorzitter. Ja, dank ook aan de wethouder voor de beantwoording van een aantal vragen. Ik wilde eerst even ingaan op een interessant punt wat u noemde, dat u gesproken had met de directeur. Ik vroeg me af of u en passant ook dan gelijk aangifte heeft gedaan tegen deze directeur vanwege nalatigheid? Het is misschien een beetje gek maar kijk, als je uit rapporten leest is het best wel raar dat een organisatie kinderen krijgt vanuit een kwetsbare situatie terwijl de organisatie eigenlijk aan negen van de dertien punten niet voldoet, en deze heer is daar verantwoordelijk voor. En dat is niet op deze plek alleen maar dat is op heel veel plekken. Waarom wordt daar dan niet strafrechtelijk op ingezet? Niet dat ik daar nu naar

op zoek ben maar ik vraag me gewoon af, waarom is dat niet ook een weg die bewandeld wordt? Want zo is het wel heel makkelijk geld verdienen. Dat is één punt, daar ben ik benieuwd naar. Het tweede is, en dat gaat eigenlijk over de sturing die we wel hebben. Want u zegt van, nou, de verandering die is ingezet en we gaan de goede kant op en nou, dat lijkt me echt mooi en dat lijkt me ook een heel goed idee. Maar ik ben nou wel benieuwd van, ja, als we niet eens zicht hebben over wat er precies bij deze organisaties gebeurt, hoe is het dan überhaupt mogelijk om te sturen? En ja, dan kan er wel weer misschien een rapport volgen of een, ja, een nieuwe organisatie in de arm genomen worden. Maar is het niet zo dat we eigenlijk, ja, nood hebben aan daadkracht om, ja, daar een oordeel over te vellen of dit nog wel op deze manier kan? En als wij dit hebben ingekocht, dan moeten we het evalueren en dan, ja, dan moeten we ook evalueren om te kijken, kunnen we hier echt wel mee doorgaan? Nou, en wij vragen ons dat oprecht af.

De voorzitter: Mijnheer Van Dam Timmers, mevrouw Nijhof heeft een interruptie. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou, ik wil de heer Van Dam Timmers bedanken voor de opmerking die die maakt over het strafrechtelijk stukje zeg maar. Want als je kijkt in het wetboek van strafrecht, dan is hier wel degelijk sprake van een strafbaar feit. Meerdere strafbare feiten die gepleegd zijn. En dan zou ik ook graag het antwoord van de wethouder willen hebben op eventueel nadenken over, als er een gezinsvoogd of een GI, kinderen in zo'n voorziening plaatst en vervolgens die aan hun lot overlaat, want ik kan er niet anders van maken, dan zou ik ook bedenken van, is er daar ook niet op zijn plek dat daar ook over aangifte wordt gedacht, bijvoorbeeld?

De voorzitter: Maar beste mensen, ik moet toch even iets van mijn hart. We gaan langzaam maar zeker afdrijven naar het functioneren van een instelling die niet aan tafel zit en dus ook geen weerwoord kan bieden. Daar heb ik best wel een beetje moeite mee. Of daar heb ik eigenlijk gewoon moeite mee. We zouden ons moeten beperken tot onze politieke vraag die we gesteld hebben van, nou, wat doen we nu als wij misstanden constateren bij een instelling, met dit als aanleiding of als voorbeeld, maar het zou even goed bij welke andere instelling kunnen zijn, hoe moeten we daarmee omgaan en hoe, ja, wat voor consequenties verbinden we daaraan? En ik zou een beetje willen wegblijven bij het voortdurend benoemen van deze instelling met alle toeters en bellen die erbij horen. Dus ik begrijp dat er na lezing van het rapport enige boosheid wellicht bij sommige mensen is, die zich op een beschaafde manier uitdrukken. Maar laten we het wel proberen zuiver te houden. Mevrouw Stevens. Mevrouw Stevens.

Mevrouw Stevens: Ja, mijnheer, ik ben er, ik ben er. Nou ja, weet je, u haalt de woorden uit mijn mond want ik had zelf ook zoiets van, ja, weet je, ik snap de emotie hierbij als geen ander, maar dat betekent dat als ik kijk naar de inspectierapporten die er zijn over diverse instellingen, dan hebben we toch een hoop aangiftes te verwachten. Dus mijn vraag was ook van, ik vind het niet reëel als er zelf degene niet aan tafel zit, om daar zo op die manier over te praten. Dus ik herhaal eigenlijk u.

De voorzitter: Dank u. Mijnheer Van der Linden. O, mijnheer Kwaak, sorry. U had in de chat aangegeven nog iets willen zeggen. Mijnheer Kwaak.

De heer Kwaak: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik vraag me af, wij vragen ons af als VVD, is het commercieel belang van de zorgaanbieder vaak niet te groot en doet het geen afbreuk aan de jeugdigen? Dat was mijn vraag.

De voorzitter: Helder. Mijnheer Van der Linden, bent u zover dat u kunt antwoorden op een aantal vragen?

De heer Van der Linden: Op een aantal vragen wel. Ik moet ... Ik denk dat ik straks ook wel ... Er zijn een paar half technische vragen bij.

De voorzitter: Ja, ja, weet ik.

De heer Van der Linden: Ja, precies. Misschien eerst even die laatste vraag van de heer Kwaak. Commercieel belang. Kijk, natuurlijk, en dat merken we vaker in ons gesprek, soms is het alsof groot niet goed is en klein wel. Of dat klein heel goed is en groot, of niet goed is want die verdienen soms ook heel veel geld, en groot niet. Dat vind ik altijd een beetje ongemakkelijke tegenstellingen. Ik constateer wel dat er aanbieders zijn die het zo regelen dat er veel verdiend wordt. Ja, vanuit een politieke overtuiging en mijn mens zijn vind ik dat het ook wel een keer genoeg moet zijn eigenlijk. Dus ik vind niet dat je nou naar hele grote conglomeraten moet gaan werken. Ik snap wel, als je speciale types van zorg aanbiedt, daar hoort vaak heel veel expertise bij, en dan helpt het als je wat volume hebt zodat je die expertise niet iedere keer voor een uurtje moet langs laten komen. Dat snap ik en dat snappen we allemaal wel denk ik. Nou, we gaan hier niet op deze dinsdagavond het hele veld verbouwen, maar deze ontwikkelingen hebben natuurlijk niet geholpen. Net zoals de lappendeken die we hebben met 42 jeugdzorgregio's, met ook nog weer verschillende specialties soms, als het gaat om inkoop, dat heeft natuurlijk ook niet geholpen. We zijn er ook wel blij mee want lokaal sturen is fijner dan in een anoniem heel groot gebeuren. Maar er zitten verschillende factoren die elkaar niet helpen, dat is helemaal helder. Nou, ik laat even de opmerkingen over aangiftes voorbijgaan. Ik constateer wel dat er veel klachten zijn gedaan ook af en toe, en dan helpt het natuurlijk als je belanghebbende bent. Nou, ik herhaal nog even, het ging hier niet om Dordtse kinderen, dus ik denk dat je vaak de klacht krijgt van minder positie. Maar de gesprekken die wij hebben gevoerd, en die zijn tot november door de portefeuillehouder Jeugd bijgewoond, daarna heb ik het eventjes waargenomen. Nou, dat waren geen gesprekken van, tsjonge, wat gaat het toch allemaal goed. Het was ook niet van, nou, hier is geld, regel het maar. Het was van, je moet laten zien dat het verandert, want het zijn onze kinderen. Doe er nou eens een keer de goede dingen mee. Dus zo'n gesprek was het maar dan ietsje agressiever nog. En het was ook niet van, hoera, we gaan eventjes ...

De heer Van Dam Timmers: Voorzitter?

De voorzitter: Ik heb het gezien, mijnheer Van Dam. Ik zat op een punt te wachten van de heer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Ja, ja, het was een punt komma.

De voorzitter: Dat heeft hij nu automatisch.

De heer Van Dam Timmers: Een punt komma, ja, nou dank in ieder geval voor het woord. Nou, ook dank voor uw opmerking. Ik snap dat u het niet fijn vindt dat we hier inderdaad praten over een organisatie die niet aan tafel zit, dat ben ik met u eens. Tegelijkertijd denk ik, we hebben het hier over hele grote misstanden waarbij de mensen zeg maar vrijheidsbeperkende maatregelen worden aangedaan, over dat professionals de jeugdigen niet met respect behandelen. Dus het gaat niet over een paar kleine dingen maar hele fundamentele rechten van mensen en rechten van kinderen die met voeten getreden worden. En dan vraag ik me af, niet over deze organisatie maar in het algemeen, als ik aan de wethouder vraag van, u komt misstanden tegen, in een hypothetische situatie in de nabije toekomst, bijvoorbeeld morgen, is het dan een overweging om ook het strafrechtelijke pad te bewandelen? Omdat, nou ja, de ervaring toch wel is, en ook uit de rapporten komt dat vaak dit soort situaties niet op zichzelf staan maar toch wel vaker voorkomen. Moet je dan niet ook, ja, eigenlijk in generieke zin constateren van, ja, als er misstanden zijn, dan moet je ook het strafrechtelijke pad op?

De voorzitter: Mijnheer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Ja. Ik vind het wel ... Ik snap de discussie en ik vind hem ook, hij is ook aantrekkelijk. Want het is fijn om de schuldige aan te wijzen of om jezelf tot een ... Of om in zo'n positie te gaan zitten ergens. Maar ik wijs wel even naar het begin van het gesprek, mevrouw Rietstap begon ermee, en die zei van, het gaat nu even niet om schuld, het gaat wel om verantwoordelijkheid maar het gaat ook om een heel complex veld waarin veel gebeurt. Dat gezegd hebbend, ik heb wel geregeld, niet elke week maar wel elke twee maanden, situaties waarin ik denk, ja hier gaan dingen echt niet goed. En natuurlijk, het zijn vaak complexe dingen. Kinderen zijn niet maakbaar, situaties zijn niet maakbaar, soms gaat het gewoon niet goed. Sommige levens gaan niet goed. En daar kun je geld en aandacht en liefde in stoppen maar ze komen niet helemaal voor elkaar. Dat is een hard gegeven maar het is wel waar. Maar toch moet het beter, anders, sneller, deskundiger gewerkt worden, en soms is er nalatigheid. Soms is er, en dat hebben we een aantal jaren geleden wel eens gehad, een kind onder toezicht wat in een jaar tijd op vier plekken wordt ondergebracht. Nou, dat is gewoon niet goed voor een kind. Het is niet goed voor mijn kind, en voor de kinderen die wij zelf hebben waar het goed mee gaat misschien, maar het is zeker niet goed voor een kind waar het niet goed mee gaat. En toch, soms doen die situaties zich voor. Dan helpt het niet om te beginnen met schuld en boete, dan helpt het om te beginnen met, waarom doe je dit nou? Wij stoppen er heel veel geld in en als het niet genoeg is, vraag meer, we storten er meer in. Doe dan beter je best of leg uit waarom het niet anders kan. Nou, vaak is die uitleg niet fijn maar hij helpt wel. ...

De voorzitter: Dank u, wethouder.

De heer Van der Linden: Anders blijven we in deze cirkel. Ja.

De voorzitter: Mijnheer Boersma. Daarna mevrouw Nijhof en daarna mevrouw Stevens.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, ik wou ook een beetje wegblijven van de strafrechtelijke discussie want dat is best een heel moeilijk traject. Ik wou wel even nog verder gaan op de, laten we zeggen, even dan de privaatrechtelijke verantwoordelijkheid noemen. Want we hebben aanbestedingstrajecten en wij kopen zorg in. En wij verwachten voor dat geld wat wij daaraan besteden, plat gezegd, dat er een goed product geleverd wordt. Dat klinkt heel bedrijfsmatig, maar uiteindelijk verwachten we gewoon dat jongeren die wij toevertrouwen aan de zorg van zorgaanbieders, dat die op een goede verantwoorde manier de zorg krijgen die zij nodig hebben. En dan zit ik me even af te vragen hè, want terecht zegt de wethouder van, ja, weet je, groot, klein, dat maakt toch niet altijd zoveel uit. Maar als ik nou gewoon een uitspraak lees van een van de managers van Horizon die dan verklaart waarom zij zo groot geworden zijn. Die zeggen van, ja die schaalgrootte is eigenlijk nodig voor onze onderhandelingsmacht ten opzichte van gemeenten, omdat anders elke gemeente kan ... Een citaat hè, want anders kan elke gemeente bepalen hoe ze het willen hebben, en omdat wij groter zijn hebben we een grotere stem in hoe we het precies samen, dan komt het woordje samen nog even, maar hoe we het samen inrichten. En misschien, en ik zit er onvoldoende, ik zit niet bij een gesprek dus ik heb geen idee hoe dat gaat. Maar hebben wij nou als gemeente, of heeft een SOJ nou de mogelijkheid, voldoende power in huis om met dit soort grote organisaties dan ook echt het gesprek aan te gaan van, joh, dit is wat we willen hebben, dit betalen we ervoor. En dan niet automatisch want ik hoorde een beetje te snel van, nou ja, als het niet lukt, we willen desnoods wel meer betalen. Want je leest ook onderzoeken dat het niet alleen in geld zit, het zit ook in kwaliteit. En er zitten gewoon ook problemen voor die instellingen zelf, laten we het daar ook niet, het is niet alleen onwil maar het is soms ook gewoon dat ze de mensen niet kunnen krijgen. Maar hebben wij dan als gemeente voldoende power om onze verantwoordelijkheid ook in te vullen ten opzichte van dit soort organisaties?

De voorzitter: Mijnheer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Even een ... Ja, nou dus dat is een duidelijke vraag, kort antwoord, ja. Alleen als je het samen doet. Zoals net ook al even langsging, vaak gaat het bij ons om tien, vijftien kinderen uit onze regio. Soms minder, soms even iets meer. Dat is, als je wil praten over inkoopmacht, is dat weinig. Samen met de andere regio's, de grote regio's, waar wij dus een kleintje in zijn, dan helpt het natuurlijk wel. Want dan heb je meer leverage en ook een beter gesprek. Want natuurlijk, het helpt ook een grote instelling als Horizon niet als je dertig keer hetzelfde gesprekje moet voeren. Je kan dan wel wat dingen uitspelen maar je moet wel iedere keer het gesprek voeren over wat contracteer je nou? Nou, dit soort dingen doe je samen. Het lijkt mij eigenlijk wel goed om nu even het woord te kunnen geven aan de heer Magnee die een paar wat meer technische onderdelen kan belichten, waaronder dit punt. Is dat zo?

De voorzitter: Want dat ...

De heer ...: Voorzitter?

De voorzitter: Ik begrijp uw suggestie maar dat gaan we nog even niet doen.

De heer Magnee: Oké.

De voorzitter: Sorry, mijnheer Magnee. Want mevrouw Nijhof en mevrouw Stevens hebben ook nog vragen.

De heer Van der Linden: Ja.

De voorzitter: Die geloof ik dan niet van technische aard zijn. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou ja, goed, ik wilde ook toch nog iets zeggen over die nalatigheid die de heer van Dam Timmers ook noemt zeg maar. Wat ik namelijk heel gek vind is dat, als je als burger zeg maar, als je als burger nalatig bent of je mishandelt je kind in ernstige mate. Je past, laten we zeggen, geweld toe, dan heb je de politie op je dak, zeg maar even. En dan zou het zo kunnen zijn dat je daarvoor vervolgd wordt. Ik blijf het gek vinden dat dat in dit soort situaties, waarin er aangetoonde misstanden zijn hè, in dit geval. Meerdere keren is daarover geschreven. Dat daar niet over nagedacht kan worden. En dat men daar angstig voor is, dat snap ik gewoon helemaal niet. Ja, goed, dus dat ... En daar wil ik ook een reactie van, van de wethouder, daarover. Want als je het zo beziet, dan zou je zo, laten we zeggen, dan kun je zo'n instelling dus ook nooit stoppen.

De voorzitter: Uw vraag is helder.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Mijnheer Van der Linden, kort.

De heer Van der Linden: De vraag is helder. Op zich kun je natuurlijk in ultimo een instelling wel sluiten. Hoenderloo is ook niet voor niks gesloten, een hele andere situatie, is ook niet voor niks gesloten. De aanleiding voor een vervolg op een onderzoek, kunt zich natuurlijk vaak al ... Die wordt vaak genomen aan de hand van een rapport van een inspectie. We kennen ook andere rapporten van de inspectie, bijvoorbeeld als het gaat om kinderen die onder verdachte omstandigheden sterven, waarin de inspectie wel constateert, hier is zoveel gebeurd, natuurlijk, er is ... Er zijn menselijke fouten gemaakt, dat kan, want dit blijft ook mensenwerk, maar hier zijn ook vermoedens van iets wat veel verder gaat, dus we overhandigen een dossier aan de officier van justitie. Daar is de inspectie dan heel goed toe in staat om dat te formuleren. Nou, ik constateer dat dat hier niet is gebeurd. Verder zit ik daar niet diep genoeg in om te constateren waarom niet. Maar ik ben met u eens, soms is vanuit je rechtvaardigheidsgevoel, zou dat een heel wenselijk soort uitkomst zijn. In dit geval, ik kan niet beoordelen waarom dat niet aan de orde is geweest. Maar daar hou ik het denk ik bij, voor nu.

De voorzitter: Mevrouw Stevens.

Mevrouw Stevens: Ja, dank u wel. Mijn vraag aan de wethouder is, bent u het dan ook wel met mij eens dat het daardoor juist zo van groot belang is dat mensen die met

jeugd te maken hebben of met jeugd werken, SKJ geregistreerd zijn? Want daar hebben namelijk het tuchtcollege voor.

De heer Van der Linden: Ja.

Mevrouw Stevens: En ik denk dan op het moment dat we er nog steeds sprake is van dat er mensen met kinderen werken en met jeugdigen die niet die SKJ-registratie hebben, nou ik vind dat zelf persoonlijk een hele kwalijke zaak. Maar ik zou graag van u willen horen van u hoe u daar dan tegenaan kijkt?

De heer Van der Linden: Nou ja, dat ben ik met u eens.

Mevrouw Stevens: Nou, dat is mooi.

De voorzitter: Dat is een kort en krachtig antwoord, dank u wel. Dan wilde ik nu wel naar mijnheer Magnee overstappen, met uw goednemen wethouder.

De heer Van der Linden: Ik vind het goed.

De voorzitter: Zodat hij nog een aantal meer technische vragen zou kunnen beantwoorden. Mijnheer Magnee, ga uw gang.

De heer Magnee: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb heel veel voorbij horen komen, ik probeer een aantal zaken er even uit te lichten in een wat logische volgorde. De eerste plaats werd er gerefereerd aan het inkoopkader en de vraag, moeten we het inkoopkader daar niet op aanpassen, op de situatie? Ik kan u verzekeren dat vanuit het inkoopkader, maar ook in de uitwerking van de inkoopstrategie, dit nou juist de onderdelen zijn die we heel goed bekijken. De wethouder schetste al de ontwikkeling van de afbouw van JeugdzorgPlus voorzieningen. Die onderhandelingen daarover, die voeren wij niet alleen als regio Zuid-Holland Zuid zoals al gememoreerd, maar bovenregionaal met de hele provincie, en met ondersteuning van het ministerie van VWS en VNG. Dus we hebben de schaalgrootte met elkaar om die onderhandeling met Horizon te voeren, en dat is dan ook onderdeel van de inkoopstrategie om meer regionale voorzieningen te organiseren en minder van die grote instellingen daarvoor te contracteren. Dat geldt ook voor het stukje toegang via de gecertificeerde instellingen. In het kader van inkoopstrategie, de contractering, spreken wij met de gecertificeerde instellingen over het reduceren van het aantal uithuisplaatsingen. Juist ook weer met als doel om veel eerder de zorg in te kunnen zetten voordat die escaleert tot een uithuisplaatsing. En daar vindt zelfs deze week nog bestuurlijk overleg plaats om daar afspraken met elkaar over te maken. Dus het inkoopkader, de inkoopstrategie is er juist op gericht om dit soort grote voorzieningen af te bouwen en meer binnenregionaal te organiseren. De vraag over contractering, en ik noem het kwaliteitscontrole, ja, bij de contractering, en dat gold bij de contractering drie jaar geleden, en dat geldt bij de contractering die we dit jaar gaan doen voor de komende jaren, vindt er een controle plaats op kwaliteitsbeheer. Aanbieders moeten verklaren dat alle medewerkers voldoende geregistreerd zijn, SKJ, VOG en dat soort zaken. Daar houden wij de bestuurders van die instellingen voor verantwoordelijk, zij zetten hun handtekening

onder die verklaring. Het is niet zo dat de gemeente, in casu de Serviceorganisatie of de Stichting Jeugddienst of anderszins, op locatie inspecties uitvoeren. En daar hebben we in Nederland de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd voor die dat doen. Wel is het zo dat we, als we bij de Serviceorganisatie meldingen binnenkrijgen, en dat gebeurt, die kunnen komen vanuit jeugdprofessionals, die kunnen komen vanuit de Stichting Jeugdteams of de wijkteams, of vanuit medewerkers van een gecertificeerde instelling, dat wij die zaak '...' maken. In eerste instantie met een gesprek met de betreffende jeugdhulp aanbieder. En als het ernstige zaken zijn in overleg met die betrokken mensen, met een melding of een aangifte bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg en Jeugd. En dat is ook het gremium, als we het over strafrechtelijke zaken hebben, waar dit soort dingen dan terecht moeten komen. En natuurlijk is het zo, en dat hebben we ook in het geval van Midgaard gezien, als daar door individuele zorgverleners misstanden worden gepleegd, seksueel misbruik, mishandeling of anderszins, ja, dan zal daar een strafrechtelijk vervolg aan gegeven worden. Of het dan aan de gemeente is om daarvan aangifte te doen, veeleer zal dat liggen in de sfeer van de Inspectie, dan wel de ouders of verzorgers van de betrokken personen. Maar dat daar een gevolg aan gegeven wordt, dat hebben we in het verleden ook gezien. Afsluitend even specifiek over Horizon. Ik ben hier niet om Horizon te verdedigen, daarvoor moet u echt het advies van de heer Van der Linden zou ik willen onderschrijven, nodig ze uit voor een gesprek. Maar realiseert u zich wel dat Horizon een hele grote organisatie is met een heel breed palet aan jeugdhulpverlening. En we hebben het hier over de tak JeugdzorgPlus, de gesloten voorzieningen van Horizon. En ik hecht er toch aan om te wijzen dat ook in Zuid-Holland Zuid, Horizon veel meer diensten levert. Variërend van bijzonder onderwijs tot andere vormen van begeleiding en opvang van jongeren. Waar ze over het algemeen heel goed werk doen. En ik onderschrijf de problemen die er geconstateerd zijn in de JeugdzorgPlus, in de instellingen die genoemd zijn. Maar ik wil er ook op wijzen dat de Horizon in deze regio ook wel een aantal hele goede dingen doet en hele belangrijke dingen doet voor onze jeugd. Nou, daar wil ik het vooralsnog eventjes bij laten.

De voorzitter: Dank u voor de heldere uitleg van een aantal zaken. Mevrouw Stevens, u wil reageren.

Mevrouw Stevens: Nee, ik had net ook een vraag, dat had ik ook aan de wethouder gesteld maar ik kan hem nu ook wel stellen, wat u net noemde, dat betekent dat er ook weer een forse investering in zou moeten zijn. Ik heb net al in de eerste termijn genoemd over die doorbraakmethode. En ik noem het nu ook zeg maar om te kijken van, hoe voorkom je nou dat kinderen een onder toezicht stelling krijgt. En dat betekent nogal een investering. En dat staat natuurlijk ook weer, en wat ik net ook al aangaf, ja in een spagaat op de bezuinigingen. Hoe kijkt u daar tegenaan?

De voorzitter: Mijnheer Magnee.

De heer Magnee: Ja, vooralsnog is dat vooral een investering in tijd met alle betrokken partijen. En ik merk nu al aan de overlegtafels die we daarvoor geopend hebben, zeker in deze coronatijd, dat het af en toe spannend is om iedereen beschikbaar te krijgen. En daar zijn we ook wel wat voorzichtig in vanuit de Serviceorganisatie. We realiseren ons dat organisaties onder hoge druk staan, medewerkers onder druk staan, ziekteverzuim

en dat soort zaken. Desondanks zitten alle partijen die we aan tafel willen hebben, die vinden het dermate belangrijk dat ze ook aan tafel zitten om met elkaar na te denken, en we noemen dat, met elkaar te dromen over hoe we dit kunnen realiseren. Dus vooralsnog gaat dat primair over tijd en inspanning en nadenken en vooral samenwerken met elkaar. En we zijn nog zeker niet in de fase waarin we het hebben over investeringen. Dat zou best eens zo kunnen zijn, maar ik denk dat we ook realistisch moeten zijn en moeten vaststellen, en daar ben ik heel blij om, dat het voorkomen van uithuisplaatsing, het meer preventief werken, het dichterbij de jeugdigen werken, dat dat ook leidt tot lagere kosten op langere termijn. Dus ik denk dat dat best een overweging waard is om op die manier er ook naar te kijken.

De voorzitter: Dank u. Mijnheer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank ook aan de heer Magnee voor de uitleg. Ik heb nog een aantal dingen eigenlijk niet gehoord. Wij als CDA Dordrecht maken ons toch wel wat zorgen, vooral, wij zien hier nu een aantal misstanden en dan vragen wij ons ook af, het inkoopkader, is daar dan wat aan veranderd, hadden we dat dan anders kunnen doen? In hoeverre wordt dat nou echt geëvalueerd en komt daar nou concreet iets dan, ja iets anders uit eigenlijk, vraag ik me dan af? Of gaan we eigenlijk, nou ja, rot dat het gebeurd is, we bedekken het met de mantel der liefde en we gaan weer door of ... Misschien is het een beetje gechargeerd gezegd maar ja, ik heb toch sterk het gevoel dat ik als, ja ik ben zelf arts en ik zou al bij het tuchtcollege zitten, en hier kunnen we gewoon doorgaan en gaan we heel veel goede woorden doen dat we het beter gaan doen. Dat geloof ik ook allemaal wel, en ik hoop dat ook, maar tegelijkertijd denk ik van, ja, hoe kunnen wij als raad nou eigenlijk weten, of hoe kunnen wij hier nou controleren of dat ook echt gebeurt, als we niet eens weten wat er bij die organisaties gebeurt?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, heeft u een vervolgvraag of een andere vraag?

Mevrouw Nijhof: Ja. Nee, ik heb wel een aanvullende vraag op deze vraag van de heer Van Dam Timmers. U sprak net, mijnheer Magnee, over de verklaring die door de bestuurder wordt getekend waarin hij tekent voor de kwaliteit. Waar die ook tekent bijvoorbeeld voor, nou ja, laten we zeggen dat er gekwalificeerd personeel is. Nou ja, dan vraag ik mij dus af in dit geval, als we lezen eigenlijk in twee rapporten van de Inspectie, jaar na jaar, dat er geen gekwalificeerd personeel is, dat er, nou ja goed, misstanden zijn, hoe kan het dan zo zijn dat dat niet opgemerkt wordt? Moet daar niet op een andere manier op geacteerd worden? Als hij drie jaar geleden zeg maar, de bestuurder, het contract heeft getekend en die verklaring heeft afgelegd, hoe ga je dan uiteindelijk dat monitoren of dat nog wel zo is? Want in dit geval is dat dus flink misgegaan. Als we lezen wat daar is gebeurd en dat er ook inderdaad ...

De voorzitter: Ja, het is helder.

Mevrouw Nijhof: Mensen waren die geen kwalificatie hadden.

De voorzitter: Mijnheer Magnee?

De heer Magnee: Ik pak de twee vragen even apart want ik zie ze toch in een wat ander perspectief denk ik van elkaar. De eerste is de controle. Natuurlijk, als die bestuurder daarvoor tekent, dan is er ook sprake van bestuurdersaansprakelijkheid. Maar daarmee heb je het probleem in de praktijk niet opgelost, dat ben ik met mevrouw Nijhof volledig eens. Ik zei al, wij, vanuit de Serviceorganisatie, voeren geen inspecties uit op locatie. We zouden dan toe moeten naar een stramien dat we dat jaarlijks uitvragen of controleren of jaarlijks opnieuw laten tekenen. Uiteindelijk, en dat is ook in deze gevallen zo, is het de Inspectie voor de Gezondheidszorg en Jeugd die bij hun locatie-inspecties, die ze doen op melding maar ook doen op eigen initiatief, onaangekondigd zonder dat er iets aan de hand is. Die steekproefcontroles zijn er nou juist op gericht om dit soort zaken aan het licht te brengen. En ik heb in verschillende regio's overleg gehad met de Inspectie voor de Gezondheidszorg en Jeugd, om af te stemmen, wat verwachten jullie nu dat een gemeente doet en wat doen jullie? En daarbij geven ze ook nadrukkelijk aan, het is onze taak om op locatie dit soort inspecties uit te voeren. En zij zullen dan ook acteren als zij vaststellen, en dat staat ook in die rapporten, als daar niet aan voldaan wordt. Dat is het antwoord op de vraag van mevrouw Nijhof. Ik ga even door met het antwoord op de heer Van Dam. Sorry, ja, ik zie ook alleen Dam staan dus ik hoorde dat er nog wat achter moet maar ik weet het niet, excuses. Het inkoopkader, ik zei al, het inkoopkader is opgesteld met het oog op de toekomst. Met het oog op de contractering vanaf 1-1-2022. Dus we nemen dit soort dingen nadrukkelijk mee. Een heel technisch antwoord is, in een Europese aanbesteding mag je niet naar het verleden kijken maar moet je in de beoordeling kijken naar de stukken die worden ingediend. Wij gaan niet Europees aanbesteden, we gaan een andere procedure volgen waarin we wel kunnen kijken naar de ervaringen uit het verleden, dus dat zullen we mee laten spelen. Het belangrijkste is, en dat zit wel weer in de bovenregionale afspraken, waar de heer Van der Linden ook al naar refereerde, er is afgesproken voor Zuid-Holland, en dus ook voor Zuid-Holland Zuid, dat de JeugdzorgPlus bij Horizon volledig wordt afgebouwd. Daar krijgen zij een vergoeding voor van het ministerie van VWS. Zij hebben op dit moment, en dat is openbare informatie dus die kan ik geven, ze hebben op dit moment 235 plekken voor gesloten jeugdzorg en die zullen worden afgebouwd. Dus in die zin worden wij geholpen in ons inkoopkader door de bovenregionale afspraken die er gemaakt zijn. Het is natuurlijk wel zaak, en daarom houden we daar ook rekening mee in de inkoopstrategie, dat we dan moeten zorgen dat er voldoende alternatieven voorhanden zijn. En die zijn er vanuit Schakenbosch in Leidschendam, maar we willen die heel graag juist ook kleinschalig binnenregionaal ontwikkelen. Dus dat zijn elementen waarvan we leren uit het verleden en die we meenemen in de contractering voor de komende jaren.

De voorzitter: Dank u, helder volgens mij. Volgens mij hebben we dan alle vragen, antwoorden en discussie gehad bij dit onderwerp. Het duurde iets langer als ik had verwacht. Mijnheer Boersma, die heeft op de valreep nog een vraag. Ga uw gang.

De heer Boersma: Ja, ja voorzitter, nog één vraag eventjes als vervolg daarop want terecht wordt er verwezen naar de rol van de Inspectie door de heer Magnee. Maar wat ik nog een beetje mis, wij sluiten natuurlijk een contract af met zo'n zorgaanbieder. En er zitten een aantal voorwaarden aan, en daar zit waarschijnlijk ook een stukje

contractmanagement op. En hoe verhoudt zich dat dan zeg maar tot de uitkomst van zo'n inspectierapport en het gesprek van een SOJ of een gemeente als opdrachtgever richting zo'n organisatie? Kunt u daar nog iets over zeggen?

De heer Magnee: Ja, dat wil ik graag doen. Het Follow the Money rapport, waar hier veelvuldig aan gerefereerd is en waar ook de brief van Anke-Elze Rietstap op gebaseerd is, geeft in één rapport een overzicht van heel veel calamiteiten door heel Nederland in de afgelopen jaren. Die zijn ieder op zich uitermate ernstig, maar als die niet betrekking hebben op jeugdigen uit deze regio, dan zal dat bij ons ook niet gemeld worden. Laten we dat vooropstellen. Als er, en dat is ook de afspraak die contractueel is vastgelegd met de aanbieders en ook met de Horizon, als er op een locatie een incident is, waar ofwel een jeugdige uit Zuid-Holland Zuid dan wel Dordrecht bij betrokken is, dan wel daar geplaatst is, dan zullen wij daar wel een melding van krijgen door de betreffende instelling. Ik refereerde net al aan het feit dat ook meldingen vanuit jeugdprofessionals en vanuit gecertificeerde instellingen binnenkomen bij de Serviceorganisatie. Die vormen de basis voor een gesprek daarover met die aanbieders in de contractbeheergesprekken, die vinden een aantal malen per jaar plaats en daar worden deze signalen besproken. Nogmaals, als er sprake is van een calamiteit, of een heel ernstig incident, dan zullen wij met de betrokkenen direct spreken om te kijken of wij dat kunnen laten wachten tot een contractbeheergesprek of dat we daar direct actie in moeten nemen en melding van moeten maken. En dat gebeurt gelukkig niet heel vaak maar dat komt voor. Dus het contractbeheer die beoordeelt, maar niet alleen hoor maar met de betrokken professionals, de ernst van de zaak. We hebben in de contracten ook de calamiteitenhandreiking Zuid-Holland Zuid. Dat wil zeggen, als er inderdaad ernstige zaken aan de hand zijn, dan zullen wij maar ook de aanbieders, die handreiking moeten volgen en daarvan melding moeten doen bij de betreffende bestuurder, zodat dat ook gecommuniceerd kan worden naar de raad en naar de media. Ultieme consequentie, contract ontbinden. Ja, dat is een mogelijkheid. Als we tot het inzicht komen dat er echt onevenredige dingen gebeuren, dan zouden wij het contract kunnen ontbinden. Is in dit geval niet aan de orde geweest. Nogmaals, omdat ik zeg, dit heeft betrekking op een deel van de dienstverlening van Horizon. En Horizon heeft een veel breder palet aan dienstverlening dan alleen dit.

De heer Boersma: Ja. Maar ik mag wel hopen dat als zeg maar dit soort signalen er zijn en die niet direct betrekking hebben op een kind uit ons gebied, maar wel signaal van onveiligheid, onvoldoende gekwalificeerd personeel, zeg maar nog een aantal standaard eisen die waarschijnlijk gewoon bij ons in de contracten staan met zo'n zorgaanbieder, dat wel het gesprek eens aangegaan wordt van, joh, hoe verhoudt zich nou tot de afspraken die wij met jullie gemaakt hebben? Kun je die kwaliteit wel leveren en garanderen?

De heer Magnee: Nou, '...', ik heb het in de acht maanden dat ik hier nu in deze regio actief ben, nog niet in die ernstige mate meegemaakt. Maar in een andere regio waar ik gewerkt heb, daar is het in een drie jaar tijd, een contractperiode, echt een keer of vier, vijf voorgekomen dat we op deze gronden een contract hebben ontbonden en geen jeugdigen meer hebben verwezen naar zo'n aanbieder. Ja.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Mevrouw Nijhof en de heer Van Dam Timmers. Ik wilde dit wel gaan afronden nu, dames en heren, want het is inmiddels bijna tien uur, dus ik vind dat het onderwerp meer dan voldoende belicht wordt. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou, ik wil even toch nog een vraag aan u stellen, mijnheer Magnee. Want u zegt zelf van, wij hebben niet over contractontbinding met Horizon nagedacht, omdat zij, laten we zeggen, een supergrote aanbieder zijn die volgens mij wel acht, als ik het goed heb, producten, andere producten aanbiedt, en daar zijn ze dan wel goed in. Maar is het dan zo dat de JeugdzorgPlus, is dat geen apart product? En moet je dat niet ... Zou je dat ook niet apart moeten bezien, in dit soort gevallen? En als ik het even omdraai, maakt u eigenlijk de redeneringen van, nou ja goed, daar zijn misverstanden, die weten we, die kennen we inmiddels. Ze doen op ander werk, op ander vlak doen ze het goed, dus, nou ja goed, we gaan daar niet verder over ontbinding praten. En zou het dan ook bijvoorbeeld kunnen betekenen dat u zegt van, nou ja goed, ze gaan het afbouwen. Maar als er een soortgelijke voorziening, dus een kleinschalige voorziening daarvoor terugkomt, dan gaan we niet Horizon daarvoor contracteren omdat die in het verleden hebben laten zien dat ze, ook al was dat grootschalig, dit toch niet kwalitatief konden bieden. Is dat niet, behoort dat niet tot de mogelijkheden?

De heer Magnee: Dat behoort tot de mogelijkheden, maar ik zou dat graag willen beoordelen op het moment dat dat aan de orde is en aangeboden wordt. Want dan moet je toch ook gaan kijken naar de voorziening an sich, die ze dan inrichten. Dus ik ben huiverig, absoluut, maar ik wil ook niet op voorhand dat helemaal uitsluiten. En bedenk overigens wat verwijzingen JeugdzorgPlus betreft, en we kunnen het contract, dat onderdeel weliswaar misschien afsluiten, of sluiten, laat ik het zo zeggen. Maar er is nog een ander middel, en mevrouw Theunissen is ook aanwezig vanavond, en die gesprekken hebben wij ook met elkaar gevoerd rondom dit dossier, je kunt ook zeggen vanuit de toegang, we verwijzen geen jeugdigen meer naar deze voorziening toe. Dat kun je doen als het via de Jeugdteams gaat, dat wordt lastiger als het via de rechter gaat. En dat is ook wel een van de redenen dat je nog steeds, je bent als gemeente verplicht om bepaalde voorzieningen aan te bieden. En deze voorzieningen horen daar ook bij. Nou zijn er meer voorzieningen, er zijn meer aanbieders, absoluut. Maar als de rechter naar deze voorziening verwijst, ja, dan zullen wij dat toch moeten vergoeden. En, nou goed, dat zijn allemaal technische overwegingen. Op kwaliteitsgebied en op veiligheidsgebied, dat moet altijd bovenaan staan en dat is de verantwoordelijkheid die we met elkaar dragen.

De voorzitter: Mijnheer Van Dam Timmers, laatste vraag.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank, voorzitter. Excuses voor dat het langer duurt maar ja, ik denk dat de ernst van die situatie, dat die aanleiding ook wel geeft. Ik heb nog twee of eigenlijk drie korte dingen. Als eerste, u maakt net een opmerking over dat de organisatie gaat afbouwen. Even qua verhelderende vraag hè, dus als ik het heel goed begrijp dan krijgt de organisatie nu geld van het Rijk om te stoppen met delen van zorg die niet voldeden? Dat even ter controle. Dat is één. Het tweede was eigenlijk, u zegt van, ja er zaten geen kinderen uit Dordrecht dus dan gaat het ons op dat moment

niet aan. Maar als ik het goed begrijp, en als ik de wethouder goed luister, was het eigenlijk toevallig dat er op dat moment geen kinderen uit Dordrecht zaten omdat die daar op dat moment niet waren. Dat is eigenlijk twee, klopt dat of zie ik dat verkeerd? En dan eigenlijk als derde, als we nou kijken naar die inspectierapporten en die criteria die daar benoemd staan, kunnen die criteria dan ook toegevoegd worden aan het inkoopkader, zodat we ook daarop toetsen? Of is dat al het geval? Dank.

De voorzitter: U heeft het woord, mijnheer Magnee.

De heer Magnee: Ja, ik zal het proberen kort te houden, van achter naar voren. Het programma van eisen proberen we zoveel mogelijk van dit soort zaken in mee te nemen, en dat zijn de criteria waar de aanbieders aan moeten voldoen. Dus ik wil niet zeggen dat we alles meenemen maar dit zijn wel de dingen waar we naar kijken. Tweede was, heeft ... Nee, ik weet niet, de eerste was, hebben ze geld gekregen? Ja. Het ministerie van VWS stelt geld beschikbaar, niet alleen aan Horizon maar in het kader van de transformatie van de jeugdhulp in Nederland, om de ombouw en afbouw van dit soort residentiële voorzieningen, wat wij zeggen altijd, met systeemplafonds, om te bouwen naar kleinschalige regionale voorzieningen in een huiskamersetting. Ja, het ministerie van VWS, met ons allemaal, vindt dat belangrijk en om dat proces te bespoedigen hebben ze daar een compensatieregeling voor. Nou ben ik even het tweede punt kwijt, '...'.

De heer Van Dam Timmers: Het tweede punt ging over of het nou eventueel toevallig was dat die kinderen daar niet zaten? Want u benoemde dat als een belangrijk punt om geen actie te ondernemen, er zitten geen Dordrechtse kinderen, of Dordtse kinderen. Ja.

De heer Magnee: Ja. Dat wil niet zeggen dat we geen actie ondernemen. Ik had het over de communicatie naar gemeenten toe. En Horizon communiceert naar ons, maar ja, als het kinderen uit Noordoost-Groningen zijn, zullen ze niet naar de regio Zuid-Holland Zuid communiceren dat daar iets is. Evenzo, als er een geval of een jeugdige uit Zuid-Holland Zuid, een van de gemeenten in Zuid-Holland Zuid betrokken zijn, zullen wij die betreffende gemeenten daarvan op de hoogte stellen. Het feit dat er nu geen kinderen uit Dordrecht zaten, betekent ook dat we dat niet aan de gemeente Dordrecht, aan de bestuurder, aan de wethouder van Dordrecht gemeld hebben. Dat is geen toeval, ja, dat is nou eenmaal de werkwijze die we hebben. Natuurlijk, als het ernstige zaken betreft, zal dat wel gedeeld worden onder de bestuurders. En zullen wij, en dat hebben we in voorkomende gevallen ook gedaan, een raadsinformatiebrief voorbereiden zodat ook het college en de raden erover geïnformeerd worden. Ik refereer even aan de stukken die nu voor Jb west ook op de agenda staan.

De voorzitter: Goed, helder, mijnheer Magnee. En ik wilde hiermee het punt afronden. Waarbij wij komen tot de conclusie voor de vervolghandeling van de brief. In ieder geval is er gesuggereerd om een keer een gesprek te hebben met de directeur van Horizon, eventueel aangevuld met ervaringsdeskundigen van Horizon zelf. Het lijkt mij een zinvolle bijeenkomst omdat er nogal wat gezegd is vanavond over de Horizon en dan kunnen we ze daar gewoon rechtstreeks mee confronteren en daar een heldere en zuivere discussie over voeren. Dus wat mij betreft zou dat in de planning worden gezet

maar ik weet niet hoe anderen erover denken? Als ik niks zie dan neem ik aan dat u instemt, u mag ook zeggen dat u ermee instemt, mijnheer Van Dam Timmers. Maar ik zie verder geen reactie dus ik ga ervan uit dat u dat een goede suggestie vindt. En ik kijk naar de griffie om dat op de to-do lijst te zetten. Het zal misschien wel enige tijd duren voordat we in de gelegenheid zijn om dat gesprek te voeren maar dat zien we dan wel. Dan verder, hoe moeten we verder met deze brief? In normale omstandigheden wordt deze brief ter hand gesteld aan het college om hem te laten beantwoorden en krijgen wij de beantwoording terug. We hebben er uitgebreid aandacht aan besteed en ik kan me dus ook voorstellen dat wij kennis hebben genomen van deze brief, dat wij onze opvattingen hebben gedeeld met het college en vertegenwoordigers van de SOJ, en dat we voor wat betreft de brief, de procedurele kant van de brief, het daarbij laten. Met dankzegging aan mevrouw Anke-Elze Rietstap De Jong, omdat zij met deze brief een belangrijk iets onder onze aandacht heeft gebracht. En wij in ieder geval ons daarover hebben kunnen uitspreken. Maar ik denk niet dat het platform zit te wachten op een formeel briefje van een wethouder of een college waarin staat, dank u wel voor de brief, wij hebben er kennis van genomen en zullen naar bevinden handelen. Maar misschien dat ik te kort door de bocht ben. Ik zie de wethouder in ieder geval al verstoord opkijken.

De heer Van der Linden: Verstoord? O, dit is mijn ...

De voorzitter: Nee hoor.

De heer Van der Linden: Dit is mijn vriendelijke gezicht. Ja. Nou, ik weet toevallig, we hebben er natuurlijk ook even in het AB over gesproken en daar een aantal teksten gewisseld die de respectievelijke gemeentes kunnen gebruiken om eventueel een antwoord te dichten. Ik weet niet hoe de andere gemeentes dat doen. Ik weet toevallig dat mevrouw Rietstap het wel op prijs zou stellen om een antwoord te krijgen.

De voorzitter: Oké.

De heer Van der Linden: Nou, dus ik kan me voorstellen dat ik gewoon een, dat we een procesmatige brief terugsturen met een inhoudelijk antwoord, passend bij de toon van het gesprek van nu. En ook met het vervolg want we gaan natuurlijk meer doen. Ja.

De voorzitter: Oké. Spreken we het zo af en dan krijgt de commissie die brief in afschrift en kunnen ze later nog iets ervan vinden. Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dat vind ik een prima plan. Ik wil nog één opmerking maken, dat we hier een, wat mij betreft een goed debat met elkaar over gehouden hebben. Dat is ook wel ...

De voorzitter: Zeker.

De heer Boersma: Nodig gezien de problematiek. Ja, ik ben blij dat we hier, nou, een stevig debat maar wel inhoudelijk goed en het ook duidelijk hebben gehad over

verantwoordelijkheden. Dus nou, laat ik een keer zeggen dat ik daar erg, nou, blij is misschien in dat geval niet het juiste woord, maar wel heel content mee ben.

De voorzitter: Dank u, dat is zeker waar. Ik onderschrijf uw constatering volledig. Een goed debat over een pijnlijk onderwerp met een heldere aanbeveling richting het college hoe te handelen. Dan wilde ik overgaan naar de pauze want het is inmiddels vijf voor tien. Ik wilde tot vijf over tien pauzeren zodat iedereen even zijn handen kan gaan wassen, een verfrissing kan nemen of wat dan ook. Tot over negen minuten.

De heer Van der Net: Nee, maar als je de camera aan hebt en je zit zo te praten, dan denk ik van, je hebt niet in de gaten. Maar oké, neem me niet kwalijk, voorzitter.

De voorzitter: Nee hoor, geen punt, John.

5. Rapport van Advies en Meldpunt Jeugd Dordrecht Voor goede jeugdhulp

De voorzitter: Dames en heren, wij gaan verder met punt 5, het rapport van Advies en meldpunt Jeugd Dordrecht voor goede jeugdhulp. Anke-Elze Rietstap De Jong is aanwezig om de eerste bevindingen kort toe te lichten. De heer Kees Rovers, het andere lid van dit Meldpunt is inmiddels ook aanwezig. Wij hadden de heer Van der Vlies uitgenodigd maar die is helaas ziek door de corona geveld. Daarvoor is mevrouw Theunissen aanwezig om eventueel nog zaken toe te lichten. En ik denk dat het goed is om ook nog wel te vermelden dat dit een rapport is nog zonder aanbevelingen. De aanbevelingen, is mij verteld, komen een dezer weken vanuit het Meldpunt. En ik vind het wel belangrijk dat u dat weet want die aanbevelingen gaan dan uiteraard via de gebruikelijke routing. Dus komen binnen bij de commissie en gaan naar het college van B&W om commentaar, en dan terug ter bespreking naar de commissie. Dat even voor het beeld compleet te maken. Mevrouw Rietstap De Jong, zou u willen aftrappen? Ik neem aan dat u er gewoon nog bent? Anke-Elze? Er wordt een hand opgestoken. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter, ik dacht dat de heer Rovers dit toe zou lichten, dit punt?

De voorzitter: Is ook goed. Mijnheer Rovers ...

Mevrouw Nijhof: Dat staat volgens mij in de agenda.

De voorzitter: Nou, bij mij niet in de agenda maar dat maakt niet uit. Wellicht dat we toen nog dachten dat we om voor negenen hiermee zouden beginnen. De heer Rovers, die is in ieder geval aanwezig want die heb ik gezien. Goedenavond. U zou een korte toelichting geven op het rapport van het Meldpunt, gaat uw gang. Uw microfoon moet u wel aanzetten. Mijnheer Rovers, uw microfoon. Ik weet niet wat er gebeurt, de microfoon is niet aan. En uw beeld is verstijfd. Mijnheer Rovers, kunt u even uw camera uitzetten?

De heer Rovers: Ja. Ik ...

De voorzitter: Ah, daar bent u.

De heer Rovers: Ben ik te verstaan?

De voorzitter: U bent nu in ieder geval te verstaan, en dat is misschien nog wel belangrijker dan om te zien.

De heer Rovers: Oké. Nou, dank voor uw uitnodiging. Ik heb mij gehaast. Ik vervul meerdere rollen dan het Meldpunt, dus ik kom net bij de GGD vandaan als vaccinatie-arts. Dit is een ander verhaal. De tekst die u gekregen hebt, die is grotendeels door Anke-Elze gemaakt, maar de bijdragen zijn ook vanuit mijn kant gekomen. Het belangrijke is eigenlijk vast te stellen dat wij een aantal conclusies hebben vastgesteld waar het hem wringt. En ja, het merendeel van de jeugdhulp gaat naar mijn gevoel goed. Dus we moeten niet de indruk wekken dat wij nu een topje van de ijsberg laten zien. Wij laten zien wat ons bereikt heeft en dat zijn een aantal meldingen op de punten die wij genoemd hebben. En daarbij hebben wij dus nu niet een advies gegeven maar wel eigenlijk een aantal vragen, zes vragen gesteld die, ja, waarvan wij denken dat we dat op het bordje van de politiek moeten leggen en dat dat niet een zaak alleen voor de uitvoering is. Dus de politiek zal zich moeten bezighouden met die zes vragen die wij gesteld hebben. En afhankelijk van wat ons verder nog toe komt, zullen wij misschien tot een advies komen. Maar onze belangrijkste taak is denk ik toch het verzamelen van informatie zoals het door al dan niet wanhopige mensen tot ons komt, en dat hebben wij met u gedeeld door middel van dit rapport.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Rovers: Anke-Elze heeft dit inderdaad aan mij overgelaten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rovers. En laat ik beginnen om in ieder geval dank te zeggen aan u en mevrouw Rietstap De Jong voor de inzet voor het Meldpunt en het resultaat wat u heeft neergelegd. Wij waarderen dat in ieder geval enorm, de vrijwillige inzet die daarvoor gepleegd is. Ik wilde het woord geven aan mevrouw Nijhof. Dan gaan we de volgorde af. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Oorspronkelijk is het Meldpunt voortgekomen uit een motie die unaniem is aangenomen in december 2017. Er waren toen al problemen en we wilden eind vorige periode, vorige raadsperiode, toen inzoomen hoe dat nou precies in Dordrecht zat. Vervolgens zijn we nu een aantal jaren verder en uiteindelijk komt de conclusie. Belangrijk is dat wij zelf als Dordrecht al besloten hebben om de financiële solidariteit en inkoop te stoppen zodat we zelf meer konden sturen. Al heel lang debatteren we over de toegang. Vervolgens hebben we besloten om de toegang anders te organiseren, wat vervolgens uitmondde in een samenwerking tussen De Sociale Basis, de Stichting Jeugdteam en zo ook de aansluiting van de Wmo op de wijkteams. Het aantal meldingen en de aard van de meldingen geeft ons wel een onrustig gevoel. Want hebben we dit nu wel zo goed georganiseerd? Kortgeleden werden we geconfronteerd met hoe de toegang reageert op zorgmeldingen van Veilig Thuis, en het gebrek aan expertise om dit goed te onderzoeken. Er zijn ineens niet zoveel hulpverleners meer in een gezin maar er veel meer omheen. En dan ook nog partijen die eigenlijk in het vrijwillig kader niet thuishoren. Wij vinden dat zorgelijk. Erg jammer dat de heer Van der

Vlies niet toe kan lichten, want in onze ogen ligt de nadruk op de eerste ingang waar deze meldingen binnenkomen, en dat is niet het Jeugdteam wat ons betreft. Alhoewel we blij zijn dat mevrouw Theunissen natuurlijk bereid is om wat vragen toch wellicht te beantwoorden. Volgens ons wordt het Jeugdteam pas ingeschakeld wanneer een melding als zodanig wordt geduid. Zou mevrouw Theunissen wat kunnen vertellen over, nou ja, laten we zeggen, hoe een melding bij hun binnenkomt? En of het beeld klopt dat wij daarvan hebben? Wij denken dat het eerst gewoon in het wijkteam terechtkomt en vervolgens dat als er iets met kinderen is bijvoorbeeld, dat dat dan naar het Jeugdteam gaat. Goed, als wij de klachten en meldingen lezen valt ons ook op het aantal meldingen dat gaat over het tekort aan cliëntondersteuning. Dat we nu in een situatie zijn gekomen, die hebben we zelf gecreëerd, waar de bestuurder van MEE, die de cliëntondersteuning uitvoert, zoals we dat na heftig debat hebben besloten, ook bestuurder is geworden van De Sociale Basis De Toegang, leidt bij ons opnieuw tot vragen over de onafhankelijkheid van die cliëntondersteuning en de verstrengeling van de ondersteuning met De Toegang. We hebben in het verleden heftig gedebatteerd hierover. Nou, wat leidde tot het feit dat we dus dachten een onafhankelijke cliëntondersteuning te hebben. En, nou ja, we vragen ons af, is dat nu wel zo, is dat nu niet zo? We zouden daar heel graag duiding over willen van de heer Van der Vlies. Verder valt ons op dat er toch in een aantal gevallen, als je kijkt naar de klachten die er zijn, de bereikbaarheid van het wijkteam, nou ja, laten we zeggen, in een aantal gevallen niet heel goed blijkt te zijn. En daar zouden we eigenlijk ook, wellicht kan mevrouw Theunissen ons daarover vertellen van hoe dat nou precies zit? En ook reageren op die klachten. Nou ja, en verder zien we eigenlijk best heel graag een advies vanuit de twee mensen die zich hiermee bezig hebben gehouden, tegemoet. Zij zijn in onze ogen wel veel verder gegaan als oorspronkelijk volgens ons de bedoeling was. Oorspronkelijk was het volgens mij een meldpunt waar alleen maar meldingen zouden binnenkomen en waar verder niets zou worden gedaan met de afwikkeling van die meldingen. Nou, als ik het lees, dan hebben mevrouw Rietstap en de heer Rovers dat toch wat anders opgepakt. En ja, hebben uiteindelijk toch al die 250 meldingen op een bepaalde manier afgehandeld. Nou, graag zou ik van de heer Rovers ook willen weten, waarom u dat op deze manier gedaan heeft? En of het niet toch mogelijk was op dat moment om het toch door te spelen naar de partij die dat eigenlijk op zou moeten lossen. Dus daar zou ik graag wat duiding over willen. En, nou ja, tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Kwaak van de VVD, neem ik aan, of is het de heer Van der Net?

De heer Kwaak: Ja, dank u, voorzitter. Wij kunnen heel blij zijn, we zijn heel blij met het Meldpunt van de heer Rovers en mevrouw Anke. Wij zien ook graag dat we binnenkort een uitstel krijgen dat we, wat er precies gebeurt, dat wij een duidelijker beeld krijgen ervan. Wij maken ook ons erge zorgen over de kwaliteit van de hulpverlening, en daar hadden wij vragen voor. En de wachttijden. Het ontbreken van passend onderwijs, is inmiddels ook een pre. We hadden graag de heer Van der Vlies ook gezien, net als mevrouw Nijhof aangaf. En we wachten de vragen en de antwoorden graag af. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kwaak. Mijnheer Van Dam Timmers of mevrouw Van der Ham. Als u de microfoon aanzet gaat het een stuk makkelijker. Er is geen geluid. En ik zie dat u de microfoon aan heeft. Ja?

Mevrouw Van der Ham: Hoort u mij of niet?

De voorzitter: Ja, nu dat helpt wel ja, een microfoon.

Mevrouw Van der Ham: O. Gelukkig. Nou, tweede poging. Er worden een aantal terechte kanttekeningen geplaatst over verschillende budgetten bijvoorbeeld en de wijze waarop hiermee om moet worden gegaan. En er wordt bijvoorbeeld ook een aantekening gegeven dat er bij begeleiding bij echtscheidingen sprake is van budgettering vanuit jeugdhulp. Hoe zit dat dan precies, is mijn vraag daarbij? En bovendien wordt er eigenlijk door het Meldteam aangegeven, het Meldpunt, dat een aantal discussies politiek gevoerd zouden moeten worden. Ik kan niet uit de rapportage opmaken welke discussie we dan precies moeten voeren? Dus mijn vraag is enerzijds aan het Meldpunt zelf, wat moeten wij dan bespreken? En richting het college de vraag, en gaan we dat dan ook doen en hoe ziet het college dat dan? Dus dat was het voor nu, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Tiebosch.

De heer Tiebosch: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, dank u wel, beste mensen van het Meldpunt. Ik heb het met heel veel belangstelling en waardering gelezen. Ik heb de zes vragen die net werden benoemd door het CDA, die heb ik ook gezien. Maar volgens mij, maar de heer Rovers moet dat maar corrigeren, heeft D66 eigenlijk de vraag zo gelezen dat wij als gemeente Dordrecht eigenlijk de vraag moeten beantwoorden, wat mogen nou de Dordtse inwoners van de gemeenteraad van Dordrecht verwachten op het gebied van jeugdhulp en ondersteuning? En ik denk, dat is dan ook iets richting onze commissie, dat dat ook een vraag is waar wij best wel vaak in beleidsverband of bij definitiekwesties, maar dat we daar ook met elkaar jaarlijks over zouden moeten praten. Dus dat is los even van de functionele aanbevelingen die dan nog gaan komen en waar het college een reactie op geeft. Maar D66 wil ook graag aan deze commissie Sociaal meegeven, dat wij het belangrijk vinden om juist ook bij een Kadernota, bij een begroting ook in commissieverband dan deze vraag na te lopen, ook op basis van zoals het dan in Dordrecht ook gaat. En eigenlijk gaat het er dan ook om van, misschien wel voor de hele gemeenteraad, wat hebben wij als gemeenteraad van Dordrecht er ook voor over, en dan in relatie met alle andere voorzieningen? Want zolang het Rijk en de VNG, die hebben nu aangekondigd dat ze opnieuw naar aanleiding van het AEF-rapport in gesprek met elkaar zullen gaan, om ook te zorgen dat de financiën beter zullen gaan aansluiten bij wat de gemeentes nodig hebben. Maar de verwachting is dat dat pas in 2023 of zo, dat dat pas wordt geregeld. Maar tot die tijd mogen wij ons niet verschuilen, zeker niet met dit rapport. Nou, de zin die me misschien wel het meest getroffen heeft in het stuk wat we kregen, en dan kijk ik ook even naar mijnheer Rovers. Hij gaf aan, eigenlijk gaat het best wel goed in Dordrecht. Maar toch dan deze zin, in deze periode werd goed zichtbaar hoe star, op een bijna meedogenloze wijze, deze wereld met zijn cliënten aangaat, en bij iedere kwestie diende het cliëntbelang onder het mom van veiligheid te wijten, ten gunste van het belang van de aanbieder. Nou, dat is wel een zin

die mij behoorlijk heeft getroffen. En als u dat in het perspectief, zoals u net aangeeft, het gaat eigenlijk best wel goed, maar deze zin is bij mij wel erg blijven hangen. Dus misschien dat u, voordat het college daar dan antwoord op geeft, of u dat nog even wat verder zou kunnen uitleggen? En verder, ja, zouden wij eigenlijk ook aan het college willen vragen om binnen die zes vragen die daar nu staan, om ons straks als raad te helpen, om die discussie die we echt nodig vinden, om die goed te kunnen voeren. Want ook dat begeleiden van gescheiden ouders, is dat nu eigenlijk wel jeugdhulp? Nou, ik zou zeggen van, wat hier staat, daarvan zou ik zo zeggen van, nou, ik ben het helemaal eens met dat we dat vanuit handhaving of ondersteuning vanuit het sociaal domein breed en ouders, dat dat beter via de Zorgverzekeringswet zouden kunnen doen. Ik ondersteun dat van harte. Maar voor hetzelfde geld is dat in die Jeugdwet, is dat zo geregeld en dan zeg ik iets wat nergens op slaat. Dus ik probeer ook een beetje bij de specialisten dan hulp te zoeken om de discussie dan echt ook goed te kunnen voeren en een standpunt in te nemen voor Dordrecht. En wat betreft kindermishandeling, huiselijk geweld. Nou, jullie hebben specifiek in de coronatijd, hebben jullie eigenlijk de meeste meldingen binnengekregen. En ik vroeg me af, en u bent misschien daar ook wat meer in gespecialiseerd, mijnheer Rovers, ziet u nou ten opzichte van buiten corona, of in deze coronatijd, dat daar ook veel meer meldingen binnenkomen op het gebied van kindermishandeling? Of misschien moet ik het ook, schuine streep, sociale verwaarlozing noemen, dat is misschien ook een vorm van kindermishandeling, ziet u dat nou veel meer in Dordrecht dan voor de coronatijd? Dat waren mijn vragen, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Tiebosch. De ChristenUnie-SGP, mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, ook van onze kant bedankt voor deze eerste rapportage. Fijn dat het Meldpunt actief is en ook op een hele actieve manier aan de slag gegaan is. Ik ben wel blij met het eerste rapport wat er nu ligt. Ik ben ook heel benieuwd naar de aanbevelingen die nog volgen, want wat er nu ligt, merk je ook een beetje, is lastig om daar gewoon de punten uit te halen. En voor je het weet haal je er een paar punten uit en blijven andere punten liggen. Misschien wel aardig even voor de rode draad. Ik heb zelf nog eventjes gekeken of ik een rode draad kon ontdekken. Nou, die zal ik eventjes met jullie delen want dat is misschien wel aardig. Misschien ook voor de heer Rovers straks voor de aanbevelingen. Nou, ik heb punten zeven punten uitgehaald, wat mij opviel zeg maar in al die meldingen. Het eerste punt was onvoldoende duidelijkheid in informatie. Tweede punt was, onvoldoende zorg of een niet passend aanbod. Derde punt had te maken met bejegening, en dan hebben we de bejegening, niet serieus genomen worden, niets van zich laten horen, niet bereikbaar, tot en met uiteindelijk vormen van druk zetten op cliënten of op ouders. Het vierde punt, informatiedeling en privacy. Dan heb je nog wat administratief gedoe, dan gaat het over facturen, dan gaat het over contracten, dan gaat het over het beleid van het SOJ. Nou, dan krijgen we het punt waar mevrouw Nijhof het ook al over had, cliëntondersteuning zit er prominent in, en de wijze van indiceren. Nou, dat zijn een beetje zeg maar de zeven lijnen die ik eruit haal. En waarvan het volgens mij ook best goed is om op basis van de aanbevelingen van de commissies die nog komen, om daar eens uitgebreid over door te praten. Dat ten eerste. En het tweede is, ik was ook wel blij met de vragen die de commissie of die het Meldpunt aan ons stelt, want dat geeft

volgens mij ons wel de mogelijkheid om op basis daarvan misschien nog een slagje dieper te gaan. Want er zitten natuurlijk best wel een aantal punten in waar wij in deze commissie ook wel eens met elkaar over gesproken hebben. En ik ben het helemaal eens met de heer Tiebosch, dat dat, nou, graag een goede voorbereiding op die punten. En misschien ook wel een stukje duidelijkheid of een stukje ondersteuning noemde hij dat vanuit het college, hoe we dat gesprek kunnen voeren. En misschien mag ik vast even een voorschotje geven op twee punten dan. Het eerste punt wat mij opviel, dat had te maken met de bovengebruikelijke zorg. Een begrip wat eigenlijk ontwikkeld is nadat we een hele discussie hadden gehad over de PGB's en de inkomenstoets die we gelukkig geschrapt hebben omdat we daar eigenlijk als voltallige raad problemen mee hadden. En het lijkt er nu een beetje op dat het begrip bovengebruikelijke zorg tot uiteindelijk dezelfde nadelige gevolgen voor gezinnen gaat leiden. En ik zou heel graag in de commissie nog eens een keer, of het debat willen voeren met elkaar over, wat is nou die bovengebruikelijke zorg, wat verstaan we daar nou onder en hoe passen we dat nou toe? Want dat is dat best wel een punt wat de nodige zorg geeft. En het tweede punt is inderdaad, en wat de heer Tiebosch ook al noemde, wat anderen ook al noemden, het punt van de nadelige gevolgen van echtscheidingen die ontaarden in vechtscheidingen, een hele nare manier hoe ouders uit elkaar gaan waarvan uiteindelijk de kinderen de dupe worden. En ja, waar je dan ziet dat de jeugdzorg eraan te pas moet komen om dan de kinderen te helpen om dat allemaal te verwerken. Waarbij terecht wat ons betreft wel opgemerkt wordt van, ja, jongens, laten we het ook eens hebben over de verantwoordelijkheid van de ouders die op deze manier uit elkaar gaan. En laat die ook hun verantwoordelijkheid nemen, laten we ook eens kijken naar andere manieren om op dat punt aan te pakken. In plaats van, nou ja, dat we uiteindelijk aan het eind constateren dat die kinderen dermate, ja, daardoor nadelig beïnvloed zijn dat daar jeugdzorg voor nodig is. Dus laten we al in die eerdere fase alsjeblieft daar iets aan doen. Dan hebben we vast twee schoten voor de boeg om het zomaar te zeggen. Dus blij met wat er nu ligt en benieuwd naar het vervolg. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u. Mevrouw Striebeck, VSP.

Mevrouw Striebeck: Ja, de VSP is heel blij met het Meldpunt en deze rapportage. Inmiddels is er al veel gezegd. Wij zijn wel bezorgd om het tekort aan cliëntenondersteuning. Wij zijn ook wel benieuwd naar de discussie die de politiek zou moeten voeren. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stevens, PvdA. Uw microfoon, mevrouw Stevens.

Mevrouw Stevens: Ja, het ging even mis, dank u wel. Nou goed, en allereerst de dank voor deze rapportage. Ik denk dat dat heel erg goed is. En wat de heer Rovers ook al in het begin aangaf van, het gaat nog niet zo heel slecht met die hele jeugdzorg, naar zaken die we hebben gekeken. Voorheen was er ook de vraag van, nu in deze tijd, in de coronatijd, is het natuurlijk wel een stuk lastiger. Een van de zaken is bijvoorbeeld dat vanuit de sociale wijkteams, niet zoals ik dat nu outreachend, men zit achter een bureau, heeft spreekuren, wat het natuurlijk wel heel hoogdrempelig maakt voor iemand om hulp te vragen. Het tweede stuk waar ik ook vragen bij had, en dat wil ik ook wel meegeven, is met name ook weer die cliëntenondersteuning. Mevrouw Nijhof noemde het

al, we hebben daar felle discussies over gehad, met name over die onafhankelijkheid. Het laatste wat ik ook nog wel meegeef is over de meldcode. In mijn optiek is de meldcode, is een goed begrip. Het enige wat er wel bij moet gebeuren is dat er veel meer voorlichting moet komen, veel meer uitleg moet komen over wat houdt die meldcode in? En dat dat niet betekent dat er bij een melding kinderen gelijk uit huis gerukt worden. Betekent ook dat professionals veel meer die ondersteuning nodig hebben om met ouders of met degene aan wie of waar de melding over gaat, in gesprek te gaan dat ze een melding willen doen. Dus dat wil ik eigenlijk wel meegeven, en dat dat voor ons wel hele belangrijke dingen zijn. Verder kan ik me heel goed aansluiten bij de vorige sprekers, en met name bij de heer Boersma. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u. Dan wil ik nu eerst even kort het woord geven aan de heer Van der Linden, die in één zin gaat toelichten wat de formele positie van de onafhankelijke cliëntondersteuning betekent is. Eén zin, mijnheer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Ja. Dat kan ik heel goed.

De voorzitter: Eén zin.

De heer Van der Linden: Ja, een zin duurt soms heel lang. Maar ik probeer het even in één zin te doen. En dat doe ik omdat het passender lijkt dat ik dat doe, dan dat Kees of An dat doen.

De voorzitter: '...'.

De heer Van der Linden: Zoals we het hebben besproken, en we is dan waarschijnlijk uw commissie met collega Heijkoop, we hebben inderdaad de sociale wijkteams, die worden gevoed door de Stichting Jeugdteams en door de andere partijen, door de Stichting De Basis. Onafhankelijke cliëntondersteuning ligt bij MEE Plus. De Sociale Basis heeft de aansturing van de sociale wijkteams. En daarmee is het formeel wel onafhankelijk. Daar is indertijd een lang debat over gevoerd, daar refereerden enkelen van u aan, maar zo is het geregeld.

De voorzitter: Oké. En ik zie tot mijn schande dat ik mevrouw Rutten vergeten ben. Mijn excuus, mevrouw Rutten. Maar ik begrijp dat u zich kan aansluiten bij de vorige sprekers. Wilt u dat nog zelf bevestigen of zegt u van, daarmee vind ik dat ik voldoende aandacht heb gehad?

Mevrouw Rutten-Alberts: Nee, ja, ik wil even bevestigen dat ik me kan aansluiten bij de vorige sprekers.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Rutten-Alberts: En, ja het kan altijd gebeuren dat je even iemand over het hoofd ziet hè. Het is best wel onoverzichtelijk vind ik zo, dat digitaal.

De voorzitter: Dat klopt en ik had een puntje gezet bij uw partij. Het is gebeurd, niks aan te doen. De heer Van der Linden heeft uitleg gegeven van de cliëntondersteuning.

Er zijn een aantal vragen gesteld die toch vooral gericht waren aan, en terecht, aan de leden van Meldpunt. En ik wou de heer Rovers het woord geven, die vragen te beantwoorden. Uw microfoon, mijnheer Rovers?

De heer Rovers: Ik ben er weer.

De voorzitter: U bent er weer.

De heer Rovers: Dank voor het platform dat u ons biedt. Ja, ik zal proberen de vragen te beantwoorden in opeenvolging van de sprekers. De meest prangende vraag van mevrouw Nijhof in het begin, voorzitter, was waarom we ertoe overgegaan zijn om toch af en toe hulp te bieden. Ja, dat is in elk geval in mijn geval een beetje inherent aan mijn beroepsneigingen. Dus ik kan het dan niet laten als iemand met een probleem komt, naar een oplossing te gaan zoeken. En ja, dat is soms lastig en soms is het heel simpel. Er hebben mij ook mensen gebeld die niet wisten, waar moet ik heen? Die alleen maar de vraag hadden, mijn kind is, heeft die of die aandoening. En dan kon ik alleen zeggen, nou, u kunt dus naar het wijkteam. Dus dat is een hele snelle verwijzing. Maar soms was het ingewikkelder. Ik heb iemand van het Leger des Heils aan de telefoon gehad die dus woonruimte zocht voor een combinatie van moeder en kinderen, die in Zwijndrecht de moeder in short stay facility. En daar wilde ik dus ... Ja, ik zeg van, nou, kan het sociaal team dan mee. Maar als het Leger des Heils erbij betrokken is, dan trekt het sociaal team zich terug. Dus nou ja, daar is zeg maar de sociaal marinier uit Zwijndrecht, dus die kon ik dan daar op zetten. Dus dat zijn op zich, ja, hulptrajecten die niet zo ingewikkeld zijn. We hebben niet mensen in therapie genomen maar wel de weg gewezen, dat is het eigenlijk. En ja, dat is een neiging die ik niet kon beheersen. Ja, ten aanzien van de cliëntondersteuning zijn natuurlijk meerdere mensen aan het woord geweest. En dat was ook wel zeker in het begin van de coronatijd een probleem, dat ook eigenlijk MEE dicht was, en niet bereikbaar. En ja, dat ook allerlei bezoeken niet mogelijk waren. Dus ik heb inderdaad een radeloze vader aan de telefoon gehad die dus eigenlijk zijn zoon wilde aan gaan doen. En die niet ontlast werd door de mogelijkheid om bij de moeder, van wie die gescheiden was, de zoon ook af en toe te plaatsen. Dus dat soort dingen. En, ja dan is het gewoon een verhaal aanhoren, en dat is vaak eigenlijk het belangrijkste wat we doen. Ik denk dat Anke-Elze Rietstap veel meer, omdat die zo'n groot netwerk heeft, op andere manieren natuurlijk ermee te maken heeft gehad. En die heeft misschien ook iets meer, wat Tiebosch zei, waargenomen dat mensen kwamen met het probleem van, ja de hulpverlener wil iets doordrukken en ik wil dat niet. Dus dat verhaal van een belang zetten van de hulpverlener bovenaan, dat heb ik iets minder zelf meegemaakt. Maar dat is wel iets wat denk ik bij Anke-Elze meer aan de orde is geweest. De vraag van mevrouw Van der Ham is, ja, wat is er nou politiek te bespreken? Nou, ik denk dat dat eigenlijk al aangegeven is in ons verhaal, die vragen, welke professionele vrijheid, enzovoorts. Dus daar zijn toch een aantal dingen, ja, die dus uitstijgen boven het niveau van de doeners en de uitvoering. Wat betreft de vraag van de heer Tiebosch, de kindermishandeling en meldingen, was dat nou vroeger minder? Nou ja, zo'n voorbeeld wat ik noemde van deze radeloze vader in die coronatijd, geeft aan dat dat wel een situatie was waardoor het gewoon moeilijker was voor ouders, voor mensen in de omgeving om te dealen met

de toestand. Dus ik heb dat niet gekwantificeerd, ik heb geen statistiek van hoe het in 2019 versus 2020 was. Maar, nou ja goed, er is nu ook landelijk wel aandacht vanuit het OMT, de kinderarts Illy die waarneemt dat er meer problemen zijn met eetstoornissen en eventueel meer suïcides bij jongeren, dus dat is wel een punt. Ja, de rode draden van de heer Boersma. Ja, dat komt eigenlijk een beetje overeen met die samenvatting die we gegeven hebben met de punten waar de meldingen kwamen. En dan nogmaals zeg ik, dat zijn dus meldingen, dus het zijn eigenlijk incidenten. Dus nogmaals wil ik benadrukken, ook ten aanzien van de opmerking van de heer Kwaak, dat het in het merendeel van de gevallen, ongetwijfeld wel goed gaat en dat mensen zich geholpen voelen. Dus laten we alsjeblieft niet een grote vette letter koppen Telegraafachtig idee erop na gaan houden dat het helemaal mis is. Nee, er gaan dingen niet goed en dat horen wij dan, maar dat is dus een minderheid van de gevallen. Eens even kijken, wat hebben wij nog meer? De politieke vragen, Tiebosch, ja, ik denk dat ik dus wel een aantal antwoorden gegeven heb. En ja, ik denk dat u ook niet van ons moet verwachten dat we nu met een soort oplossing komen waardoor het in de toekomst helemaal niet meer mis kan gaan. Die zeg maar, overmoedige houding hebben wij niet. En ja, het is me ook wel opgevallen, dat is iets minder dus aan bod gekomen, dat er mij hulpverleners bellen die dus als psycholoog bijvoorbeeld een contract willen hebben met de SOJ, en dat die zich zorgen maken over Europese aanbesteding enzovoorts, en doen we nog, kunnen we nog wel meedoen? En, dus ja, dus het is een uiteenlopend verhaal. Ik ben ook door een ondernemer gebeld, dat was dus zo'n wachttijdprobleem, die dus een jongetje in zijn zaak had die daar de tent verbouwde. En ja, hij sprak de moeder aan en de moeder zei, hij staat op een wachtlijst voor een cursus hoe je netjes omgaat met de medemens, maar dat duurde nog vier maanden. Dus ja, merkwaardig dat je dus in het Meldpunt zelfs een ondernemer Dubbeldam aan de telefoon krijgt. Dus, nou ja, ik lach erbij, misschien is dat de definitie van Godfried Bomans die zei dat humor overwonnen droefheid is.

De voorzitter: Ja. Mooi, Kees.

De heer Rovers: Tot zover.

De voorzitter: Dank u, mijnheer Rovers, voor de heldere en prettige uiteenzetting. Volgens mij zijn alle vragen door de heer Rovers al beantwoord, op één na. Die ik toch wel nog aan hem wil voorleggen. De heer Tiebosch die zei, die vatte de zes vragen van het Meldpunt samen in de zin, en ik heb hem maar even ingekort, wat mogen nou de inwoners van de gemeenteraad Dordrecht verwachten op het gebied van jeugdhulp? Is dat nu een correcte samenvatting van die zes punten? Mijnheer Rovers.

De heer Rovers: Ja, laat ik zo zeggen, dat is inderdaad wat u zult moeten formuleren. En dat is dus een gemeenschappelijk taak, die dus niet alleen voor het college maar ook voor de raad is. Dus daar zal u moeten aangeven, ja, inderdaad, ook bijvoorbeeld ten aanzien van die gescheiden ouders, is dat iets wat de gemeente op moet lossen, is dat iets wat die Zorgverzekeringswet. Nou, Tiebosch die is het met ons eens dat dat misschien beter niet via het budget van de jeugdhulp gaat. Ja, het is natuurlijk een taak van de overheid in het kader van deze nieuwe wet om goede jeugdzorg dicht bij de

mensen te realiseren. En dat is vrij breed geformuleerd, maar goed, u moet dat dan op detail wat in gaan vullen.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Rovers: Dat is het.

De voorzitter: Dank u. Er waren een paar vragen voor mevrouw Theunissen, is die nog aanwezig? Ik hoop het wel. Ja. Het is laat, mijn excuus, maar gelukkig is iedereen thuis dus u hoeft niet ver ...

Mevrouw Theunissen: Gelukkig wel, ja.

De voorzitter: We hoeven niet ver te reizen. Er zijn een drietal vragen, of een tweetal vragen gesteld aan u met betrekking tot de toegang en de bereikbaarheid.

Mevrouw Theunissen: Yes.

De voorzitter: Zou u daar kort op in kunnen gaan?

Mevrouw Theunissen: Ja. Nou, allereerst dank u dat ik er ook bij kan zijn en deze toelichting ook kan geven. Het is fijn als er met mensen gesproken wordt en niet over mensen, zoals we de vorige keer, vorige stuk ook hebben geconstateerd. Ik zou echt willen aansluiten met jullie gevoel maar ook het Ouderplatform, dat we er alles aan doen om ieder kind ook echt, nou, de juiste ondersteuning te bieden. En als je kijkt naar de eerste vraag, volgens mij gaf mevrouw Nijhof die mee, over de integratie van De Sociale Basis en Stichting Jeugdteams, en hoe gaat dat nu aan de voorkant, als er een aanmelding komt? Dan is het zo dat wij op basis van die vraagverhelderingsteams eigenlijk ook integraler naar de vraag ook gezamenlijk kijken. Dus het is niet per se zo dat, die vraag werd gesteld, dat het eerst via het sociale wijkteam komt, om dan de jeugdprofessional te activeren. Er wordt ook gezamenlijk gekeken naar wat voor aanmelding komt er binnen en wat voor expertise, is ook in de vraag nodig om naar voren te stoppen. Dat vinden wij ook belangrijk dat wij onze eigen verantwoordelijkheid daar ook in nemen. Verder ten aanzien van de bereikbaarheid. Nou, dat baart me echt zorgen, de constatering dat de wijkteams onvoldoende bereikbaar zijn. Technisch is het zo dat wij ingeregeld hebben dat er teamondersteuners aanwezig zijn voor de telefonische bereikbaarheid van negen tot vijf, en dat we ook inloopsprekuren hebben. Dus dat moeten we denk ik ook nader onderzoeken, daarover heb ik ook met Anke-Elze ook wel contact gehad, ten aanzien van alle meldingen die in het onderdeel sociale wijkteams staat. Of er niet een extra aanbeveling aan ons ook kan gedaan worden, ten aanzien van al deze punten, omdat het best een groot aantal punten zijn. En misschien ook aan jullie de vraag, ik weet niet in hoeverre dat dat ook bij jullie bevoegdheid hoort als raad, maar om ook aan ons mee te geven, ja, waar willen jullie, waar moeten wij ons nu ook op focussen in de komende periode? Want corona heerst helaas wel, en het geeft ook een extra uitdaging om alles ook goed vorm te geven. Wij blijven er ook op uitgaan, want wij vinden ook, dat is, wij zijn een cruciaal beroep dus het kan niet zo zijn dat we alleen maar met beeldbellen mensen te woord staan. Een groot deel vindt daar wel in

plaats, maar daar waar het nodig is, gaan we zeker ook nog naar de gezinnen toe en is het ook onze verantwoordelijkheid. Dus als we dat ... Als die meldingen blijven komen, dat daar toch iets in fout loopt, dan hebben we dat toch nader te bestuderen om te kijken hoe we dat dan kunnen tackelen. En dat vind ik ook mijn verantwoordelijkheid vanuit het bestuur van sociaal wijkteam, om dat op te pakken.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Theunissen. Ik heb nog één vraag voor mevrouw Anke-Elze Rietstap De Jong, is die er nog? Ik dacht dat ze weer binnen was. Maar het blijft stil.

Mevrouw De Jong Rietstap: Ik ben er. Ik ben weer binnengelaten door de griffier, ik was er eerst uit, op de een of andere manier.

De voorzitter: Oké. D66 vroeg duiding op een nogal prikkelende en eigenlijk wel, ik geloof zelfs dat de heer Tiebosch het woord schokkend gebruikte, schokkende zin in het rapport. Zou u die wat verder kunnen toelichten? Hebt u gehoord welk het was?

Mevrouw De Jong Rietstap: Ja, ik heb het zeker gehoord. En Kees en ik hebben ook van tevoren erover gesproken of ik het erin mocht zetten. Ik wilde het er zelf heel graag in zetten. En ja, het is gewoon, het had ook eigenlijk te maken met Kees zijn achtergrond. De heer Rover zijn achtergrond. Kijk, de heer Rovers is arts geweest en zijn beroepsgroep zeg maar, die lopen zeg maar in de, ja hoe noem je dat, de frontlinie eigenlijk sinds de hele coronacrisis. En ook het Ouderplatform heeft gewoon, dat is wel een soort van gelieerd aan het Meldpunt omdat heel veel meldingen ook via het Ouderplatform zeg maar zijn gemeld aan het Advies en Meldpunt Jeugd. Zeg maar, waar ik moeite mee had, dat is gewoon een persoonlijk probleem, is dat met name, en nu weer hè. Ik, ja ik wilde het liefst eigenlijk zo snel mogelijk de heer Heijkoop ook daarvoor aan zijn jasje gaan trekken de komende weken, maar ik moet zeggen dat de ambtenaren zeer gepassioneerd zijn. Dus daar doe ik het ook heel graag mee. Dat is dat heel veel kinderen zeg maar, in kwetsbare wijken, in kwetsbare gezinnen, want we spreken steeds over kwetsbare kinderen maar het gaat ook om kwetsbare gezinnen, vergeet dat niet. Dus het is niet zo dat kinderen per definitie kwetsbaar zijn. Het gaat ook om kinderen die gewoon heel normaal zijn en die gewoon in een kwetsbaar gezin zitten of in een kwetsbare wijk, of waar geen devices beschikbaar zijn of noem maar op. En wat ik stuitend vond zeg maar in het begin van de coronacrisis was dat het allemaal dicht ging, dagbesteding, noem maar op. Terwijl ik zeg maar, in nauw contact met OCW en VWS sta zelf, ook als Ouderplatform. En duidelijk in de richtlijnen mogelijkheden voor het Ouderplatform zag om gewoon zijn werk te continueren. En dat is tot op de dag van vandaag, onze activiteiten gaan gewoon elke dag opnieuw door. De enige activiteit die op dit moment niet doorgang heeft, is het Stoom Uit Je Oor Koor omdat het inderdaad wel heel erg risicovol is om te gaan zingen met zijn allen in een ruimte. Maar die gaan wel online ook in ieder geval door. En ja, ik vond het dus heel moeilijk. Nu gaat het beter in de tweede periode. Nu zie ik, en ook mevrouw Theunissen zeg maar is eerder begonnen met de Stichting Jeugdteams om het werk door te laten gaan dan bijvoorbeeld de aanbieders. En zeg maar deze zin, ja, die komt gewoon in het kader van dat mensen als de heer Rovers gewoon hun werk blijven doen. En ...

De voorzitter: Ik snap hem.

Mevrouw De Jong Rietstap: Nou, dat is het.

De voorzitter: Dank je wel. Mevrouw Theunissen, u wilde hier nog iets verder aan toelichten?

Mevrouw Teunissen: Ja, kijk, ik kan echt oprecht ook, ja, erkennen wat Anke-Elze ook meegeeft, dat in de eerste golf het echt ingewikkelder was om zorg te laten doorlopen. Iedereen was in feite ook wel verrast en er waren toen ook nog een soort van discussies over, nou, wie is nu eigenlijk cruciaal in de sector en wie niet, zullen we maar zeggen. Dus dat is ook door ons naar de, via de Associatie Wijkteams op de ministerie tafel neergelegd om daar ook helderheid over te verschaffen in de cruciale beroepsgroep. Je ziet dat dat nu beter loopt maar nu worden we geconfronteerd met, nou coronabesmettingen in bepaalde groepen of kinderen met besmetting, of gezinnen met besmetting. Waardoor, nou ja, er ook wel weer een zorg heerst van, ja, als je die dan in andere groepen moet gaan zorg verlenen, in hoeverre is dat dan op dat moment mogelijk en wat is dan het gevolg daarover? Ja. Ik wil nog één aanvulling doen ten aanzien van de politieke discussie. Het is niet per se mijn tafel maar ik wil graag aanbieden om ook inbreng te hebben ten aanzien van wat wij in de praktijk tegenkomen op de onderwerpen die genoemd zijn door het Meldpunt. Want er zitten echt wel relevante onderwerpen tussen waar we ook een discussie over moeten voeren, om onze uitvoering, wat meer richtlijnen vanuit jullie als raad, ook mee te geven in hun handen. Dat zij dat ook in hun broekzak hebben zitten.

De voorzitter: Heel erg bedankt voor het aanbod. En ik weet niet hoe we dit nu verder gaan invullen maar daar gaan we het nu zo'n beetje over hebben. Want iedereen heeft zijn zegje kunnen doen, jullie hebben toelichting kunnen geven. En ik wilde eigenlijk gezien de tijd ook het onderwerp gaan afronden. Heeft iemand een suggestie hoe wij verdergaan met dit rapport? En anders heb ik er zelf wel een maar ... Nou, er komt niets op de app. Ik stel voor dat wij dit rapport, de zes vragen die ... O ja, daar komen ze. Nee maar de heer Boersma zegt, ga. Nou, dan ... Mijnheer Tiebosch, heeft u een vraag of een ...

De heer Tiebosch: Nou ja, voorzitter, mijn suggestie zou zijn om de functionele aanbevelingen af te wachten en daar ook het commentaar door het college op te laten voorzien. En ook de zes vragen die door het Meldpunt zijn genoemd, om die even wat uit te leggen aan de raad zodat wij daar een goede discussie over kunnen voeren.

De voorzitter: Ja. En de heer Boersma. Die niet wilde gaan maar voorzitter.

De heer Boersma: Nee, dat krijg je met die spellingscontrole, dan wil je voorzitter en dan maakt die er ga van. Maar ga vooral gerust uw gang. Nee, ik ben het helemaal eens met de heer Tiebosch, dat het goed is dat we dit op een ander moment terug kunnen we dan nu ik dit rapport voor kennisgeving aannemen. En dan straks gewoon voorbereid op basis van de aanbevelingen nog een keer ook inhoudelijk en dieper op het onderwerp door te gaan.

De voorzitter: U was even slecht verstaanbaar maar u sluit zich eigenlijk aan bij de heer Tiebosch. Dus ik vat dat maar samen als dat u zegt van, nou, laat het Meldpunt de aanbevelingen wat meer inhoud geven, laat ze de aanbevelingen doen. En leg die met de zes vragen voor bij het college zodat zij daar iets van kunnen vinden, om het vervolgens in een gesprek met de commissie verder uit te diepen en richting te geven. Alvorens ik vaststel dat dat de richting is die we doen, wilde ik eerst de heer Rovers vragen of dit een procedure is waar hij iets mee kan? Of zegt u van, nee, beste raad, jullie zijn eerst aan zet want we hebben zes vragen gesteld en buig je daar nu eens over, al dan niet met inhoudelijk ondersteuning vanuit het college. Mijnheer Rovers.

De heer Rovers: Ja, eigenlijk vind ik dat de vragen al een voldoende aanzet moeten vormen voor uw besluitvorming. En ik heb niet de verwachting, maar ik weet niet misschien dat Anke-Elze daar anders over denkt, dat wij met een hele nieuwe zienswijze komen waar hele bijzondere aanbevelingen uit voortkomen. In eerste instantie denk ik dat dit is wat het is, en dat u met die vragen uit de voeten zou kunnen. En het zou me verdrieten als het, laat ik zeggen, op de lange baan geschoven wordt, in afwachting van een gedegen rapport. Ik heb ... Ja, eventueel een A4'tje.

De voorzitter: Ja, ik snap hem.

De heer Rovers: Geen dikke rapporten.

De voorzitter: Anke-Elze, heb jij daar nog aanvullingen op of zeg je van nou?

Mevrouw De Jong Rietstap: Nou, ik wil echt onderstrepen dat ik het geheel met Kees eens ben. Het zou mij ook heel veel verdriet doen want Kees en ik hebben in principe best veel moeite ervoor gedaan.

De voorzitter: Zeker.

Mevrouw De Jong Rietstap: En wij vinden inderdaad dat de raad eerst aan zet is. En het is natuurlijk logisch dat de raad ook wil weten of we eventueel wat meer inhoudelijke adviezen zouden kunnen hebben. Maar ik vind dat we daar dan pas in een veel en veel later stadium zeg maar over zouden kunnen hebben. En dan vind ik ook dat er een herformulering van de opdracht. Want ik wil niet plotseling op de formele tour gaan, maar ik vind dat wel heel belangrijk dat we weten waar we het over hebben.

De voorzitter: Nee, dat is belangrijk. Toetsen bij jullie of wij de goede richting uit denken of niet, en je onderstreept de woorden van de heer Rovers dus dat is helder. De heer Van der Linden steekt zijn vinger op maar die moet heel even wachten want mevrouw Loudy heeft haar handje en dat is groter. Dank u wel.

Mevrouw Nijhof: Mevrouw Loudy word ik nu al.

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Nijhof: Nou goed, haha.

De voorzitter: Sorry, het wordt laat.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nee, nou ik zou in ieder geval daar nog op willen zeggen, op het voorgaande, want ik ben het daar natuurlijk helemaal mee eens, als we een laagje dieper gaan, zeg maar, dan om in ieder geval ook aanbod van mevrouw Theunissen aan te nemen. En de volgende keer, ook echt de heer Van der Vlies aan tafel te hebben. Want voor een aantal onderwerpen, onder andere die cliëntondersteuning en die toegang, en ook wat we gehoord hebben met betrekking tot huiselijk geweld en dat soort zaken, is de heer Van der Vlies echt noodzakelijk om daar, ja goed, zijn reactie op te geven. Zodat wij ook weten of wij het wel goed georganiseerd hebben.

De voorzitter: Helder, helder. De heer Boersma meldt zich op de app. Ik zou eerst de heer Boersma willen vragen, beste wethouder. Dan bent u '...' wethouder.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja. Ieder op zijn plek, zullen we maar zeggen dan. Nee, het is zeker niet de bedoeling om dit op de lange baan te schuiven hoor, laat ik bij de opsteller van het stuk geruststellen want daar hebben wij veel te veel urgentie op dit hele verhaal. Ik dacht dat er nog een functionele aanbeveling zou komen, en dat noemt het stuk zelf ook. Maar laten we dan vooral, en dat ben ik met mevrouw Nijhof eens, die zes politieke vragen bespreken en dan daar ook de hoofdrolspelers vanuit de uitvoering bij betrekken.

De voorzitter: Helder. Mijnheer Van der Linden, u wilde daar nog iets aan toevoegen?

De heer Van der Linden: Ja, nou, een minuut geleden was het nog niet zover dat we deze kant uitgingen, maar het lijkt mij heel zinvol. En we kunnen best op basis van het stuk wat er ligt en het gesprek wat nu gevoerd is, met een collegereactie komen. Dat doen we dan in de vorm van een rib denk ik. En laten we zeggen, binnen zes weken moet haalbaar zijn, dat is echt geen lange baan. En daarmee kunnen we denk ik het vervolgesprek voeren met de vormgeving die je in de commissie wil hebben. Ja.

De voorzitter: Goed. Helder. Dan stel ik voor dat we inderdaad vaststellen dat het college de zes vragen wat verder uitdiepen, voorziet van. Dan laat ik maar in het midden wat dat is. En dat we aan de hand van die zes punten binnen de commissie een discussie voeren die we misschien op een wat andere manier vormgeven dan dat we die altijd gewend zijn. Maar laten we daar even afwachten hoe de zaken zich in dit land ontwikkelen. Want het maakt nogal uit of we fysiek bij elkaar kunnen komen of dat we nog steeds via die verschrikkelijke beeldschermplaatjes moeten zien te praten met elkaar. Dus ik stel voor dat u binnen, met een week of zes de beantwoording verzorgt, en dat dan de commissie zich buigt over inhoud en vorm van het gesprek. Dat is vastgelegd door de griffier. Yes. Dan hebben we daarover een besluit.

6. Raadsvoorstel Zienswijze begrotingswijziging Serviceorganisatie Jeugd ZHZ 2021 – Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan gaan wij, ondanks dat het één minuut voor elf is, moeten we nog één punt behandelen, dat is namelijk het raadsvoorstel zienswijze begrotingswijziging

Serviceorganisatie Jeugd Zuid-Holland Zuid 2021. Dit is vorige week in de rondvraag aangekondigd en ter bespreking toegevoegd aan deze themabespreking. Politieke vragen zijn niet door de werkgroep voorbereid, ondanks dat het hier wel staat. De simpele vraag is, kan de commissie instemmen met deze zienswijze op de begrotingswijziging? Of heeft u behoefte aan een debat daarover? Of zegt u van, wij zijn het er niet helemaal mee eens en wij willen daar volgende week dinsdag tijdens de raad wat wijzigingen op aanbrengen middels moties of amendementen? Zal ik de vraag wat gaan toespitsen. Kunt u instemmen met het afhameren van deze zienswijze? Of zegt u van, ja ... Mevrouw Nijhof. Uw microfoon. Microfoon, mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: O jee, ja.

De voorzitter: Microfoon.

Mevrouw Nijhof: Ja, ja het is laat, sorry. Nee, ik zou toch voor uw derde optie die u net noemde, volgende week in de raad en dan, ja, kijken of we een motie of een amendement in moeten dienen.

De voorzitter: Oké, dan stel ik voor dat we ... O, ik zie dat mevrouw Van der Ham zich ook meldt. Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, gaan we dan nu geen woordvoering doen op dit onderwerp meer?

De voorzitter: Dan gaan we nu geen woordvoering meer doen wat mij betreft.

Mevrouw Van der Ham: Doen we het gelijk in de raad?

De voorzitter: Dan doen we het eigenlijk in de raad, maar dan besluiten we daar met zijn allen toe.

Mevrouw Van der Ham: Ja. Maar dan is het misschien wel goed om even te inventariseren wie wat wil qua zienswijze? Om dat te organiseren.

De voorzitter: Of er überhaupt moties of amendementen zijn, zegt u?

Mevrouw Van der Ham: Ja, ik wil wel amenderen.

De voorzitter: U wilt amenderen.

Mevrouw Van der Ham: Ja.

De voorzitter: Nou, dan is het al duidelijk, dan wordt het gewoon per definitie een bespreekpunt. Toch? Laten we dat dan ... Ik wil gerust nog een uur hier zitten en daar aandacht aan besteden maar ik denk niet dat dat tot veel meer inzichten leidt. En dat we beter volgende week het stuk kunnen bespreken in de raad waarbij wij ons de heilige plicht op ons nemen om dat te doen aan de hand van de amendementen en moties. Is dat een afspraak die we kunnen maken?

De heer Van der Net: Voorzitter?

De voorzitter: John. Mijnheer Van der Net, sorry.

De heer Van der Net: Ja, nou ja, kijk, even over het proces. We hebben dus helemaal nog niet over de inhoud gesproken in de commissie. En nu schuiven we het gelijk weer door naar de raad. Ik vind dat niet de meest zuivere methode.

De voorzitter: Nee, ik ben het ...

De heer Van der Net: Dus ja, ik bedoel van, we moeten als commissie ook wel in de gaten houden dat we toch zoveel mogelijk gewoon inhoudelijk eerst in de commissie praten over wat er politiek speelt en niet zo doorschuiven. Dat wilde ik even kwijt nog.

De voorzitter: Ik ben het ... Ik begrijp volledig uw standpunt en uw opmerking. Ware het, en ik zou dat ook graag willen, ware het niet dat er een fatale beslisdatum zit. De zienswijze moet voor 12 februari ingediend worden bij de Dienst Gezondheid en Jeugd. En wij hebben alleen 26 januari als vergaderdatum voor de gemeenteraad om daar iets van mee te doen. Dus ja, we zitten een beetje in een tijdslem.

De heer Van der Net: Maar goed, laten we het dan wel inderdaad wel echt puur dan houden op motie of amendement op dit punt. Want anders dan, ja, als we dit al vaker zou doen ...

De voorzitter: Nee, dat weet ik ...

De heer Van der Net: Dan denk ik dat we toch wat missen. Maar goed, dit is prima, voorzitter.

De voorzitter: Nee hoor, daar heeft u gelijk in. En gelukkig is er geloof ik niet veel op de agenda volgende week, dus het is ook niet dat we nou gelijk de agenda vol zitten te smeren.

De heer Van der Net: Nee, nee, nee.

Mevrouw Van der Ham: Mevrouw: Maar, voorzitter?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Van der Ham: Want de heer Van der Net geeft nu aan, dan gaan we het alleen over moties of amendementen hebben, maar we hebben nog helemaal geen gelegenheid gehad om woorden te wijden aan dit stuk. Dus ik denk dan, ik begrijp dat we het direct moeten bespreken in de raad, of nu doorgaan of in de raad bespreken. Maar het gaat hoe dan ook, gaat het anderhalf uur bespreektijd vergen, of dat nu in de commissie is of in de raad, dat maakt mij dan in dit geval niet uit, maar daar gaat wel even tijd overheen.

De voorzitter: Ja, dat zit erin. Maar dat, nou ja goed, democratie mag wat kosten, dus ook wel wat tijd. Mevrouw Nijhof, wilt u nog wat toevoegen? Niet. Mevrouw Nijhof zit geloof ik al een beetje te slapen. Ja, of haar beeld is.

De heer Van der Net: Het beeld zit vast hoor, voorzitter.

De voorzitter: Dat denk ik ook. Ik begrijp dat mevrouw Van der Ham maakt terecht de opmerking, we hebben daar nog niet over gesproken dus ja, dat is dan lastig. Maar laten we proberen het zo compact mogelijk te doen, waarbij je moties en amendementen de leidraad vormen tot het gesprek. Ja, en dat gaat wel anderhalf uur duren. Nou, dan weet de griffie dat maar en dan kunnen ze daar rekening mee houden. Ik stel voor dat we het dus agenderen in de raad met een spreektijd van twee minuten? Of moeten het er vijf zijn? Ik zie dat de heer Bosman zich nu meldt op de app om ook nog iets te zeggen. Eerst mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, ik heb vijf minuten nodig.

De voorzitter: U heeft vijf minuten nodig. Nou, dan worden het er vijf. De heer Bosman merkt terecht op, de vraag op, of die merkt terecht op dat de amendementen op tijd moeten worden ingediend. En iedereen zegt van, graag natuurlijk, dat willen we allemaal. Tijdig is in ieder geval voor de fractievergadering van maandag. En als het eerder kan, dan is het fijn als het eerder is want dan kan je misschien ook nog kijken of je op elkaar kan aansluiten. Binnen deze commissie over het algemeen de goede gewoonte dat we redelijk op één lijn zitten in een aantal zaken. Ik weet niet of dat nu weer zo is maar dat hoop ik dan maar. Ik zag net nog even het handje van mevrouw Nijhof maar dat is weer weg. Ik denk dat we daarmee aan het eind ... O. Daarmee aan het eind komen van deze vergadering zo langzamerhand. Er liggen nog twee punten ter behandeling, de reactie van de SOJ op de definitieve begrotingswijziging 2020 en het inkoopkader jeugdhulp. Ja, daar komen we door tijdnoed niet meer aan toe. En dat schuift dus door naar een volgende vergadering. Nou, ik denk dat iedereen daar wel mee kan instemmen. Dan rest ons nog een drietal dingen uit mijn hoofd. Dat is namelijk de nieuwe behandelvoorstellen.

9. Raadsinformatiebrief van het Service Organisatie Jeugd inzake Follow The Money publicatie en tussenrapportage Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd

De voorzitter: Punt 9. O, punt 9, dat is de brief van ... De raadsinformatie van de Serviceorganisatie Jeugd inzake Follow the Money publicatie en tussenrapportage Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd. Ik weet het niet zeker maar volgens mij zijn dit bij de brieven of een pakketje wat vooral hoorde bij de bespreking van punt 4, de zogenaamde misstanden bij de jeugdzorgaanbieders. Dus wilde ik dat verder maar ter kennisgeving aannemen. Daar hoeft volgens mij niks meer aan gedaan te worden.

Agendadeel: Nieuwe behandelvoorstellen

De voorzitter: Agendadeel, nieuwe behandelvoorstellen.

11. Raadsvoorstel Vaststellen Beleidsnotitie Ontmoetingsplekken – Raadsvoorstel

De voorzitter: Raadsvoorstel vaststellen beleidsnotitie ontmoetingsplekken. Voorstel is om dat als hamerstuk te agenderen.

De heer Van der Net: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Wij wilden dit toch bespreken, en ik heb een aantal politieke vragen opgesteld. Ik zal ... De eerste vraag is, waarom wordt er gekozen voor een zelfstandige exploitatie in plaats van beheerd door vrijwilligers? Dan ook dan daarnaast de vraag van, hoeveel mensen maken nu gebruik van de al bestaande plekken? Wat zijn de redenen dat men gebruikmaakt van wat ik dan eigenlijk al noem, de buurthuizen? En als derde vraag nog, er zijn al veel ontmoetingsplekken zoals parken, speeltuinen, horeca maar ook verenigingen, sportverenigingen, en waarom wordt er toch dan vanuit de overheid nog meer plekken gecreëerd? En we willen graag daar een gesprek over, over dubbelfuncties dan. Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Oké, drie vragen geformuleerd. Mijnheer Van Dam Timmers.

De heer Van Dam Timmers: Ja, dank, voorzitter. Ja, ook wij van het CDA willen deze vraag graag bespreken. En dan sluiten we eigenlijk ook aan bij de vragen van de VVD. Daarnaast, ja vragen wij ons ook af van, ja, als je teruggaat naar zeg maar de ontmoetingscentra in wijken, is dat niet heel erg hetzelfde als wat we in het verleden hebben gehad met de Dordtse Welzijnsorganisatie, wat wij eigenlijk niet weer zouden willen. Dus dat is eigenlijk onze belangrijkste vraag.

De voorzitter: Oké. Twee partijen willen dit bespreken. Zijn er nog andere partijen die zich hierbij aansluiten? Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, wij sluiten ons aan.

De voorzitter: Dan hebben we drie partijen en daarmee is het een bespreekstuk voor de commissie.

12. Raadsinformatiebrief Rookverbod overheidsgebouwen – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Raadsinformatie rookverbod overheidsgebouwen. Voorgesteld ter kennisgeving aan te nemen.

13. Afschrift reactie aan Platform tegen Armoede Drechtsteden

De voorzitter: Afschrift reactie Platform tegen Armoede Drechtsteden. Voor kennisgeving aannemen. Brief van het Regionaal Netwerk Cliëntenparticipatie inzake vijf prioriteiten vanuit perspectief van jongeren en ouderbetrokkenheid. Mijnheer Boersma, ik hoor u brommen.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, u was een beetje te snel.

De voorzitter: O, sorry.

De heer Boersma: Nog even bij het vorige punt, op zich prima om kennis te nemen van de reactie aan het Platform tegen Armoede Drechtsteden. Ik zou wel graag van wethouder Heijkoop een terugkoppeling horen op het gesprek wat hij nog gaat voeren met het Platform. Ik ben benieuwd hoe dat gesprek dan gelopen is.

De voorzitter: Ik heb inmiddels begrepen dat dat gevoerd is. Misschien ...

De heer Boersma: Oké.

De voorzitter: Nee, dat gaan we niet doen. Dat mag die de volgende keer doen. Vindt u niet, want anders gaan we erg uit de tijd lopen.

De heer Boersma: Eens.

14. Brief van Regionaal Netwerk Cliëntenparticipatie inzake vijf prioriteiten vanuit perspectief van jongeren en ouderbetrokkenheid

De voorzitter: Regionaal Netwerk Cliëntenparticipatie. Ter kennisgeving aannemen en de inhoud betrekken bij de bespreking van jeugdhulp. Dat heeft u zojuist kunnen doen. Brief aan de gemeenteraad inzake niet werkend systeem jeugd ...

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter? Ja, nou ja, goed, ik stak mijn handje op maar u zag me niet. Sorry. Even over die cliëntenparticipatie. Zou het niet een idee zijn om dat bij te voegen bij hetgeen wat we nu hebben afgesproken rondom ...

De voorzitter: Meldpunt.

Mevrouw Nijhof: Het Meldpunt, zeg maar.

De voorzitter: Goed.

Mevrouw Nijhof: Omdat we daar heel erg het cliëntperspectief missen. We zitten daar weer met, laten we zeggen, bestuurders aan tafel. En hier worden ook heel erg dingen genoemd die, nou ja goed, die ouders heel erg zorgen baren. En die we, waar we nog niet in voorzien hebben.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Nijhof: Dus zou dat een idee zijn?

De voorzitter: Ik vind het een goed idee. Ik weet niet wat de anderen, eens met Loudy wordt er al gezegd in de chat van de heer Boersma. Ik denk dat het nooit erg is om stukken toe te voegen aan dergelijke belangrijke onderdelen dus ik stel voor dat we dat toevoegen. En het is genoteerd.

15. Brief aan gemeenteraad inzake niet werkend systeem jeugd, zorg en wonen

De voorzitter: En misschien geldt dat ook wel voor de volgende brief aan de gemeenteraad inzake niet werkend systeem jeugd, zorg en wonen.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Die wordt doorgeleid naar het college ter beantwoording. Die kan mee worden genomen bij die brief van het Meldpunt.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou ja, wel eerst graag beantwoording denk ik, want het is wel belangrijk.

De voorzitter: Oké. Dan stel ik voor dat die beantwoord wordt. En dat geheel, zo mogelijk, wordt toegevoegd aan de bespreking van het Meldpunt. Laten we wel blijven focussen daarbij op het Meldpunt.

16. Brief aan gemeenteraad inzake onbehoorlijk bestuur wethouder P. Sleeking ToBe-drama

De voorzitter: En dan tot slot een brief aan de gemeenteraad inzake onbehoorlijk bestuur wethouder Sleeking bij het ToBe-drama. Voorgesteld om de brief door te geleiden naar het college ter beantwoording. Lijkt mij voor zich spreken.

De heer Van Dam Timmers: Ja, voorzitter, daar toch even een kleine vraag bij. Het lijkt me inderdaad ook vanzelfsprekend. Ik had nog wel even een vraag hierover. Ik kan helemaal niet maken waar deze brief over gaat, dus ik was wel benieuwd als we hier uiteindelijk een afschrift van het antwoord ook krijgen, ben ik wel benieuwd waar dat nou uiteindelijk precies om ging? Want ik heb heel erg mijn best gedaan om deze brief te begrijpen maar ik kom er niet uit.

De voorzitter: Een tip, misschien moet u op het nieuwe raadsinformatiesysteem de letters To Be eens intoetsen, dan krijgt u ongetwijfeld een heel dik dossier naar boven.

De heer Van Dam Timmers: Van het drama dus, ja.

De voorzitter: Van dat drama. Ik denk niet dat u echt een volledig verhaal wil hebben over dat drama want daar wordt u echt niet vrolijker van. Maar als u daar prijs op stelt, kijk even naar het dossier en maak vragen richting griffie zodat ze u van de juiste en volledige informatie kunnen voorzien.

De heer Van Dam Timmers: Dank, dan ga ik daar eens naar kijken of ik daar gelukkig van ga worden. Dank voor de toelichting.

De voorzitter: Oké.

Overig Agendadeel

17. Termijnagenda commissie Sociaal

De voorzitter: Dan zijn wij op dit moment toe aan de Termijnagenda commissie Sociaal. En die heb ik tussen mijn papieren liggen. O ja. Voor volgende week staat er een gemeenteraad op de agenda, daar hebben we net een stuk aan toegevoegd vanuit deze commissie. Op 2 februari staat de presentatie van het OCD, rapportage data en duiding sociaal domein, alsmede de raadsinformatiebrief stand van zaken opgave Zorgzame Stad. Dan staat er op 9 februari een avond sport, bestaande uit de raadsvoorstel noodkrediet Wantijbad en het raadsvoorstel WK shorttrack, indien dat gereed is, en het raadsvoorstel woningbouw Dordwijkzone ten behoeve van stadionontwikkeling Krommedijk. Wat wij gezamenlijk met Fysiek zullen doen vanaf tien uur 's avonds. En voor wat betreft het raadsvoorstel shorttrack, niet indien gereed, het moet gewoon gereed zijn. Anders is het veel te laat. 16 februari hebben we gemeenteraad en dan 3 maart zijn de gesprekken gaande van sportparkenprogramma. Daar hebben we vanavond in ieder geval één punt aan toegevoegd, dat is het raadsvoorstel met betrekking tot de ontmoetingsplekken. En dat zou op negen maart samen met de Monitor Leefbaarheid en Veiligheid, het Kromhout, Kasperspad besproken kunnen worden. Dan zal ook het integraal plan van aanpak van de heer Kolff klaar moeten zijn zodat we een, nou ja, best wel een pittig pakket hebben voor die avond, maar goed. Is dat een goede opbouw van de Termijnagenda? Ik zie geen commentaar dus ik neem aan dat jullie daarmee instemmen. De griffier heeft nog commentaar. De themabijeenkomst gecertificeerde instellingen, jeugd en Jeugdbescherming west. Die zou op 16 maart kunnen. Daar staat nog niks op de agenda. Ja? Mevrouw Nijhof knikte ook instemmend dus ...

Mevrouw Nijhof: Ja, ik miste hem al namelijk. Ja. Ja.

De voorzitter: Dan doen we het op 16 maart. Goed.

18. Overzicht stand van zaken Moties

19. Overzicht stand van zaken Toezeggingen

De voorzitter: Dan zijn wij toegekomen aan, volgens mij zo langzamer... O, het overzicht stand van zaken moties en toezeggingen. Ik heb een voorstel aan u, een voorstel van orde voor dat punt. Elke week staan ze er trouwhartig op, elke week besteden we er dan ook weer trouwhartig geen aandacht aan. En mijn voorstel zou zijn om voortaan in de vergadering, na de gemeenteraad, dat opent dan een nieuwe cyclus, om dan dit onderwerp te agenderen. En daarvoor ook minimaal een half uur tijd te reserveren want we lopen elke keer uit de tijd. We behandelen het niet maar ondertussen worden dingen soms dingen wel afgevoerd, dat is mijn idee. Ik weet niet of dat waar is maar dat gevoel heb ik wel eens. Dus laten we dit gewoon wat structureler gaan aanpakken maar dan één keer per maand, of één keer per cyclus behandelen. Na de gemeenteraad, omdat er

in de gemeenteraad soms nog toezeggingen worden gedaan die dan soms niet helemaal goed verwerkt zijn. Denk even aan de shorttrack, dan kunnen we dat gelijk corrigeren als we dat signaleren. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja, dat lijkt me heel goed idee van u.

De voorzitter: Oké. Gaan we dat voortaan zo doen. De heer Boersma is het met mij eens, ik weet niet of er nog mensen zijn die het niet met mij eens zijn? Dat is dan, niet. Nou, dan gaan we dat voortaan zo doen en hebben we dat hierbij afgesproken. Ja? Dan zijn we nu volgens mij wel toe aan de rondvraag. En ik ga maar even het ... Ik hoef niet het lijstje af. Heeft iemand iets voor de rondvraag? Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou, ik wil toch even terug naar het vorige punt, naar de agendering. Want wij hadden net op deze agenda nog twee stukken staan, en die hebben we volgens mij niet verder geagendeerd.

De voorzitter: Ja, u hebt gelijk.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik wil niet vervelend zijn maar ...

De voorzitter: Nee, dat is niet ... Nee, u bent niet vervelend, je hebt gewoon gelijk. Waar moeten we die nog eens even tussen zien te ...

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Ik ...

Mevrouw Nijhof: Want daar zit geen behandeltermijn aan toch, aan die stukken?

De voorzitter: Nee. Nee, eigenlijk, dat ...

Mevrouw Nijhof: Dat is het inkoopkader.

De voorzitter: Hè?

Mevrouw Nijhof: Ja. Het inkoopkader is dat.

De voorzitter: Nou ja, wat we willen doen, kijk, dat zijn besluiten die genomen zijn. En wat we feitelijk willen bespreken is de reactie van de SOJ op onze zienswijze, om nu eens vast te stellen op welke manier er met onze zienswijzen wordt omgegaan. Dat is één. En twee, hoe acteren onze vertegenwoordigers daarin? Zijn die te vuur en te zwaard bezig met het verdedigen van onze vastgestelde zienswijzen? Of zijn ze aan het polderen om te kijken dat er toch vooral geen, ik chargeer uiteraard want anders heb wethouder Van der Linden of Heijkoop dalijk in mijn nek, maar of zijn ze voortdurend het compromis aan het zoeken waardoor zo'n zienswijze aan kracht kan inboeten? Dat is niet aan een termijn verbonden, maar ik vind wel dat we dat wel een keer moeten doen. Het is meer een soort evaluatief moment over datgene waar in de gemeenschappelijke regelingen, hoe daar gewerkt wordt. Niet het meest sexy onderwerp, of niet het meest

spannende maar wel een keer noodzakelijk. 16 maart hadden we net al bestemd voor de ...? Hebben die de hele avond nodig? Zou 16 maart een idee zijn om ze daaraan toe te voegen of denken jullie dat ze de hele avond nodig hebben voor de GI? We kunnen dat ook natuurlijk de eerst helft van de avond doen en de tweede helft besteden aan dit verhaal.

Mevrouw Nijhof: En ik hoorde net 3 maart noemen, dan hebben we samen met Fysiek die bespreking vanaf tien uur. Kan het daar niet voor? O.

De voorzitter: Dat is 9 februari maar daar zit een noodkrediet Wantijbad voor en de shorttrack. En geloof me, dat gaat gedoe geven.

Mevrouw Nijhof: O ja, nou. Ja.

De voorzitter: En 3 maart hebben we de gesprekstafels.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: 9 maart hebben we net vol gezet dus 16 maart is de eerste gelegenheid. Ja, het is niet op zijn vroegst maar ...

Mevrouw Nijhof: Nee. Ja, goed, ik laat anderen maar daar iets over zeggen. Ja, ook. Ja, ik ...

De voorzitter: Ja, nee.

Mevrouw Nijhof: Ikzelf heb nogal wat te bespreken met de GI's heb ik het gevoel. Dus ja, ik weet niet of dat weer in de verdringing komt straks als we eerst die andere twee stukken gaan bespreken. Dat bedoel ik een beetje.

De voorzitter: Nee, dan moeten we eerst de GI's.

Mevrouw Nijhof: Ja, oké.

De voorzitter: Of het risico dat ... Met het risico dat we er weer niet aan toekomen, maar dat is dan maar zo.

Mevrouw Nijhof: Ja, dan lijkt het me een goed idee.

De voorzitter: Ja?

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: Kan iedereen daar ... Zijn er mensen die het daar niet mee eens zijn? Ik zie niemand meer op de chat bewegen.

Tenslotte

Nieuwe behandelvoorstellen

20. Rondvraag

De voorzitter: Dan gaan we nu wel naar de rondvraag. Zijn er mensen die iets hebben voor de rondvraag? Niemand heeft iets voor de rondvraag.

21. Sluiting

De voorzitter: Nou, dan valt het toch nog mee, vijf voor half twaalf ronden we deze vergadering af. Met dankzegging aan ieders aanwezigheid en speciaal de mensen die ingelodigd hebben om ons te voorzien van de nodige informatie, maar die zijn denk ik al naar bed. Iedereen tot volgende week, welterusten.

De heer Kwaak: Welterusten.

De heer Van Dam Timmers: Fijne avond allemaal.

Mevrouw Van der Ham: Welterusten.

CONCEPT